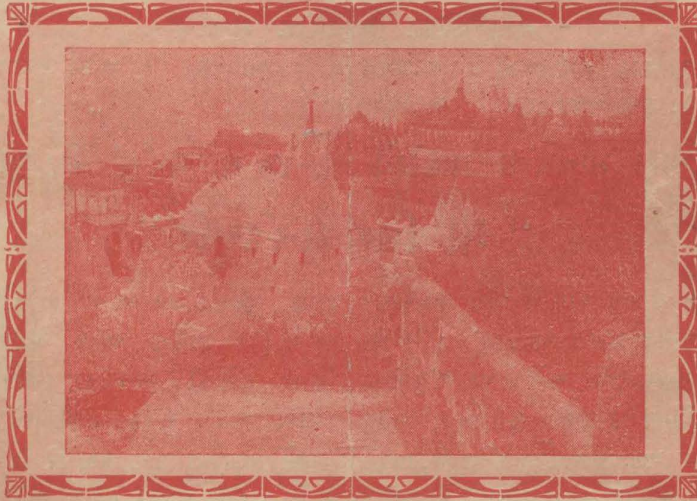

જાતીય પ્રકાશન

પુસ્તક ૩૯ મું.
અંક ૧૧ મો.

સંવત ૧૯૯૮
પ્ર. જોડ

પરમપૂનિત શ્રી પુંડરીકગિરિરાજ

પ્રકાશક.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

વિષય-પરિચય

૧. આદિ જિનંદ સ્તવન. (સુચશ)	૨૪૫
૨. આસ્રવૃક્ષાન્યોક્તિ (કવિ રેવાશંકર વાલજી બધેકા)	૨૪૬
૩. વિકાસના પંથે (આ. શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ)	૨૪૮
૪. નવતત્ત્વ (અમરચંદ માવજી શાહ)	૨૫૨
૫. તાત્ત્વિક ઉપદેશ વચનો (આ. શ્રી વિજયરામચંદ્રસૂરિજી પ્રશિષ્ય મુનિ પુણ્યવિજયઃ સંવિગ્નપાક્ષિક)	૨૫૩
૬. સમભાવ (યોગશાસ્ત્ર)	૨૫૫
૭. શ્રી હરિભદ્રસૂરિ (ઉદ્ધત)	૨૫૬
૮. તનમનધનની સફળતા અને નિષ્ફળતા (અમરચંદ માવજી શાહ)	૨૫૮
૯. સુભાષિત વચનામૃતો (સં. મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ)	૨૬૦
૧૦. શ્રી વિજયાનંદસૂરિને (, ,)	૨૬૧
૧૧. એક એકાન્તવાસી મહાત્માનો ઉપદેશ (અનુ. અભ્યાસી બી. એ.)	૨૬૨
૧૨. શ્રી મુનિસુંદરસૂરિ ... (મોહનલાલ દ. દેશાઈ બી. એ. એલએલ. બી. એડવોકેટ)	૨૬૫
૧૩. વર્તમાન સમાચાર (પંજાબ સમાચાર વિ.)	૨૬૭

નવા થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧. શાહ નગીનભાઈ	હરજીવનદાસ	ભાવનગર	લાઠક મેમ્બર
૨. શાહ બલવંતરાય	ભાઈચંદભાઈ	, ,	, ,

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ૩૯-૪૦ મા વર્ષનું ભેટ પુસ્તક

“ શ્રી વિજયાનંદસૂરિ ”

આવતા શ્રાવણ માસથી ‘ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ’ માસિક ૪૦ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. ચાર વર્ષથી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકનું કદ (મોટામાં મોટું) કાઢીને આઠ પૃષ્ઠ કરેલ છે. વળી વિદ્વાન મુનિમહારાજઓ અને લેખક બંધુઓના વિવિધ લેખોવડે અને દર માસે નવીન સુંદર રંગોના તીર્થોના ફોટાવડે સુશોભિત, સુંદર અક્ષરો અને સુંદર ટાઇટલવડે સમૃદ્ધ બનેલ હોવાથી ખર્ચ પણ સ્વાભાવિક વધેલ છે, છતાં દર માસે નિયમિત પ્રકટ થયા કરે છે.

હાલમાં ભયંકર લડાઈ ચાલતી હોવાનાં કારણે બે વર્ષથી કાગળો બહોલો અને કલરોના :ભાવ ત્રણ ગણા વધ્યા છે (માત્ર છપાવવાના ભાવ વધ્યા નથી), છતાં આવી ભયંકર લડાઈ માત્ર પચ્ચીશ કે પચાસ વર્ષે દેશના અશુભ ઉદ્ભવે જ આવેલ હોવાથી કાગળો વગેરેના ભાવ વધવા છતાં, પણ ‘ આત્માનંદ પ્રકાશ ’ને બીલકુલ હાનિ પહોંચવાનો ભય નથી, કારણ કે આવો મોંઘવારીનો પ્રસંગ વારંવાર આવતો નથી, તેમ બે ચાર વર્ષ રહે તેથી મોટી ખોટ જવાનો ભય પણ માસિક માટે નથી, કારણ કે ખોટ જતી હોય તો પણ સભામાં બીજા મહાનભાઈ, પુસ્તક- (અનુસંધાન ટાઇટલ પૃષ્ઠ ૩ જુ.)

પુસ્તક : ૩૯ મું : આત્મ-
અંક : ૧૧ મો : સં. ૪૬ :

વીર સં. ૨૪૬૮ : જ્યેષ્ઠ :
વિક્રમ સં. ૧૯૯૮ : જુન :

આદિ જિનંદ સ્તવન

[તર્જ-તું રામ ભજન કર પ્રાણી : દ્વિત્વ સંત તુલસીદાસ]

તું આદિ જિનંદ ભજ પ્રાણી, તેરી જો દુખકી જિંદગાની,
અંચળ કાયા, આપલ માયા, બાહલ સમ છાંઈ દુઃખ છાયા;
ફટ જાએગા તનકા ફુગા, બીજા ધર્મી-ધ્યાની-તું ૦ ૧

અપને મનસેં મત કરો, રામા-રમાનો પ્યાર,
દાનો સંગ તજ લેના, હોગા દિલ મદહાર.
તુમ કરલો પૂન્ય કમાણી. મનવા-તું ૦ ૨

ક્યું રે ભૂલતા ધર્મ કો માની, બીત જાતી હે મસ્ત જવાની,
નાથ જપી લે રાત-દિનભર, છોડ છોડ તું દીવાની-તું ૦ ૩

જિસને આદિનાથ ગુન ગાયા, ઉસકો મિલેગી સુખકી છાયા,
સુયશકા આધાર આપ એક હે, મેં હો આત્મ સુકાની-તું ૦ ૪

—સુયશ

[૨૪૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આમ્રવૃક્ષાન્યોક્તિ.

વસંતતિલકા વૃત્ત.

કિં જાતોઽસિ ચતુષ્પથે ધનતરં છન્નોઽસિ કિં છાવયા,
 છન્નથેત્ફલિતોઽસિ કિં ફલમરૈરાઢ્યોઽસિ કિં સંનતઃ ।
 હે ! સદ્વૃક્ષ સહસ્વ સંપ્રતિ સચ્ચે ! શાસ્ત્રાશિસ્વાર્કર્ષણ-
 ક્ષોભામૌટનમંજનાનિ જનતઃ સ્વૈરેવ દુષ્કેષિતૈઃ ॥ ૧ ॥

સાહિત્યામૃતના રસારવાહ વહાલા વાચકબંધુઓ !

પુણ્યપ્રભાવ અને પરમાર્થની સાક્ષાત્ મૂર્તિ સમાન વૃક્ષાધિરાજ આમ્રવૃક્ષ-
 (આંખાને સંબોધી કોઈ પશ્ચિમ અન્યોક્તિથી કહે છે કે:—

હો ! આમ્રવૃક્ષ !! તારી અમીરાતભરી ખુદ ખાનદાની બેઠે બ્રીજમના આ
 ભીખ તાપને હું વાસરી બાઉ છું. વાહ ! શી તારી તાપહર શીતળ છાંયા ! આ
 પ્રમાણે શાંત અને પ્રસન્ન મુખથી તે મુસાફર આ વૃક્ષની પ્રશંસા કહેવા લાગ્યો ત્યાં
 વૃક્ષ પોતે જ પોતાની આપવાતી કહેવા લાગ્યું કે-ઓ શુભચાહક બહા મુસાફર !
 તું ભલે આવ્યો. મારું આત્મકથન સાંભળવા તું ખરેખર લાચક છે. સજ્જન વિના
 હૃદયપટ આજ સુધી હું ખોલી શક્યું જ નથી, ભાઈ પાનથ ! હવે મારું હૃદયવૃત્તાંત
 જરા સાંભળ !

હમેશાં જ સૂર્યોદયથી તે ઠેઠ સૂર્યાસ્ત સુધીમાં મારે કેટકેટલું અંગદુઃખ
 સહેવું પડે છે, મુસાફરો મને કેટલી કનડગતો કર છે તેનું યથાર્થ વર્ણન તો હું
 નથી કહેતું, પણ વિવિધ પ્રકૃતિના વિવિધ મુસાફરો પૈકી કોઈ મારાં પાદડાંઓ તોડે
 છે તો કોઈ વળી આખી ડાળીઓ કાપી નાખે છે, કોઈ પત્થર મારા ફળ તોડે છે
 તો કોઈ મારું આખું અંગાણું છિન્નાભિન્ન કરી ચાલ્યા બાય છે. આ બધી પજવણી હું
 છેક મૂંઝે મોઢે સહન જ ક્યાં કરું છું-આ પ્રમાણે વૃક્ષરાજ પોતાની વાત મુસાફરને
 કહી બતાવે છે એટલામાં એક થાકેલો કવિ પણ તે જ સ્થળે વિસામો લેવા આવેલ,
 તે આ બધી વાતો સાંભળતાં જ તરડાળ ખોલી બેઠ્યો કે-આ વૃક્ષાશરોમાણ ! આ
 બધું તું જે કહે છે તે તારી પજવણી-કનડગત છે કે તારા જીવનની કીર્તિકથા છે ?
 જો તું એને પજવણી કહેતો હો તો હું જ તને પૂછું છું કે હે ભાઈ ! પ્રથમ તો
 તું આ પ્રસિદ્ધ ચારે તરફના ચોકત્ર થતાં ધોરી રસ્તા પર બેઠ્યો જ શા માટે ? ભલે
 અહીં તું બેઠ્યો પણ તું રૂપાણાં ચળકતાં ભાંગલિક પાંદડાંથી ઘનઘટાવાળો શા માટે
 થયો ? કદાચ શીતળ છાંયાવાળો થયો તો ભલે પણ અમૃત જેવાં સ્વાદિષ્ટ ફળવાળો

આમ્રવૃક્ષાન્યોક્તિ.

[૨૪૭]

શા માટે થયો ? વળી કુળભરિત થયો તો હીક પણ એવાં લલચાવનારાં મધુર ફળો-
વાળો થયા પછી તું તારાં અંગો (કાળીઓ) સહિત હેઠ ભૂમિ સુધી નમ્યો શા માટે ?
જો બધાં ય પ્રાણીઓ રહસ્ય કૃત એક જ નીકળે છે કે આ : બધી બાળતો કેઈ
રાત્રીને, સાચા સંતને અને પરમ ધાર્મિક સજ્જનોને જ લાગુ પડે છે, માટે હે
ભાઈ આંખા ! આ તો ખરેખર તારી કીર્તિકથા જ છે. આખા ય વનસમાજમાં તું
એક દાનવીર છો, તારી સાથે તુલનામાં મુકાય એવું વૃક્ષ કયાંય દૃષ્ટિએ પડતું જ
નથી. હાથમાં પથ્થર લઈ તારા પર ઘા કરે, એ જ ઘા કરનારના હાથમાં તું તારું
અમૃતફળ આપે છે, એવો અનુપમ અદ્વિતીય દાતા તું જ છો.

વૃક્ષો તો અપાર છે, થોડાક દાખલાઓ આપું. આસોપાલવ વૃક્ષ તારા સમાન
શોભાવાળું છે, પણ તેનો આશ્રય કરનાર શીતળ છાંયા જ માત્ર મેળવે છે, તેની
લુધા તે વૃક્ષ મટાડી શકતું નથી; કેમકે તે અકુળ (ફળ વિનાનું) છે. શાલ્મલિ
(શેમળાતું) વૃક્ષ લબ્ય લભકાર દેખાવ માત્ર જ છે. ત્યાં બધાં પક્ષીઓ ઠગાઈ, નિરાશ
થઈ પાછાં વળે છે. કમલના છોડ સૌરભ અને મકરંદ (પુષ્પરસ) વાળા છે, પણ તે કાઢવમાં
જન્મેલા છે, નિમ્બવૃક્ષ તો પ્રત્યક્ષ કટુ (કડવાં જ) છે—એવાં અનેક દૃષ્ટાંતો નજર
સમીપ મોજુદ છે, પણ પુણ્ય અને પરમાર્થવાળું વૃક્ષ તો તું એક જ છો માટે જ
પડિતો, વિદ્વાનો, સાક્ષરો, કવિઓ વગેરે તને વૃક્ષોના રાજધિરાજરૂપે વર્ણવે છે.

તારી ધૈર્ય, શમતા, સદનશીલતા અને દાનાલ્યપણી તો બલિહારી જ છે.
વીરા આંખા ! તું તો તું જ છે.

ક્ષમાવાનમાં તો તું અગ્રગણ્ય છે અને ક્ષમા વીરસ્ય ભૂવર્ણ એ વાક્યનો તે
સાક્ષાત્કાર કર્યો છે.

તારો જન્મ સફળ છે, જેની બળ-સંપત્તિ-સમૃદ્ધિ પરમાર્થે વપરાય એવા
નરરત્નોમાં તારી ગણતરી છે માટે ધન્યોઽસિ ! ધન્યોઽસિ !

વસંતતિલકા વૃત્ત.

“ પરમાર્થી ” પદ્મધર એક તું આમ્રવૃક્ષ,
તારું સદાય શુભ સંત સમાન લક્ષ;
સર્વાંગ અર્પણ કરે સહુ પ્રાણી માટે,
તારા સમું અવર વૃક્ષ ન વાટ-ઘાટે. ૧
પાંચિક કે વિવિધરૂપ કરે ક્ષતિઓ,
તારું કરે સ્તવન યોગી અને યતિઓ;
સંસારમાં સફળ જીવન ભાઈ તારું,
આશિષ અંતરથી આજ તને ઉચ્ચારું. ૨

દોહરો

પરમારથના પંથમાં, દિવ્ય તુજ દૃષ્ટાંત,
ધન્ય જન્મ દાનાલ્યનો, શાસ્ત્રતણો સિખ્યાંત. ૧

કવિ રેવાશંકર વાલજી બધેકા.

શ્રે: આ. શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ.

વિકાસના પંથે.

આત્મા તો અપંગ છે. કાર્ય કરવા-વાળી વૃત્તિ છે. આત્મા વૃત્તિને કાર્ય કરવાની રીત બતાવી શકે, સારા-નરસા કાર્યની સમજ પાડી શકે પણ કોઈપણ પ્રકારની પ્રવૃત્તિ કર્તાવ્ય-રૂપે ન કરી શકે.

વૃત્તિ અનુસાર વર્તન કરનાર વિભાવ સ્વભાવી આત્મા વ્યવહારથી અતાત્વિક દૃષ્ટિથી કર્તા કહી શકાય ખરો, પણ તાત્વિક દૃષ્ટિથી તપાસીએ તો આત્મા અક્રિય છે. સક્રિય તો જડ તથા જડના વિકારો જ છે. આત્માનો કરવાપણનો સ્વભાવ તાત્વિક હોય તો સિદ્ધાત્મા-મુક્તાત્મામાં પણ કરવાપણનો પ્રસંગ આવી જાય છે અને તેમ થવાથી આત્મા અનાત્મા થઈ જાય છે, મુક્તાત્મા સ્વરૂપથી નષ્ટ થાય છે.

સંસારમાં કોઈપણ વસ્તુ સ્વભાવનો ત્યાગ કરી શકતી નથી, કારણ કે સ્વભાવનો ત્યાગ કરવાથી વસ્તુનો નાશ થઈ જાય છે. સ્વ એટલે પોતાનું, ભાવ એટલે હોવાપણું. સ્વ-ભાવનો-પોતાના હોવાપણુનો-અસ્તિપણુનો ત્યાગ એટલે નાશ થાય તો પછી સંસારમાં નિશ્ચિત સ્વરૂપવાળી કોઈપણ વસ્તુ રહે જ નહિ. આત્માનો સ્વભાવ જાણવાપણું-અક્રિય-પણું છે. તે ત્રણે કાળમાં એક રૂપે જ રહે છે. તેમાં પરિવર્તન નથી. અને જડનો સ્વભાવ સક્રિયપણું-અનાત્મજપણું છે. તે પણ ત્રણે કાળમાં ફેરતું નથી. ઉભય(જડ-ચૈતન્ય)ના સંયોગથી વિલક્ષણતા ભાસે છે. આત્મા સક્રિય

ભાસે છે, પણ તે વિભાવ છે. સ્વભાવ તાત્વિક વસ્તુ નથી. એકલા આત્માની જ વિભાવદશા થાય છે તેમ નથી; પણ ઉભયના સંયોગથી ઉભયની વિભાવદશા થાય છે. આત્માની માફક જડની પણ વિભાવદશા થાય છે. જેવી રીતે આત્મા પરપરિણતિમાં ભળી સ્વરૂપને ભૂલે છે તેવી જ રીતે જડ પણ પરપરિણતિમાં ભળી સ્વરૂપને ભૂલે છે, ભૂલે છે એટલું જ, પણ છોડતા નથી. બન્ને મળ્યા પછી અતાત્વિક દૃષ્ટિથી જોનારને ઉભયના સ્વરૂપથી વિલક્ષણ કોઈ ત્રીણું જ સ્વરૂપ દૃષ્ટિગોચર થાય છે કે જેને ઝાળખવા માટે વિભાવ એવી સંજ્ઞા રાખવામાં આવી છે. જ્યારે બન્ને છૂટા પડે છે ત્યારે વિલક્ષણતા-વિભાવ નષ્ટ થવાથી પોત-પોતાના સ્વરૂપમાં પ્રગટી નીકળે છે. પછી જેને સ્વભાવસ્થ થયાં કહે છે. જેવી રીતે સર્વથા જડથી મુકાઈ જવાથી આત્માની મુક્ત-દશા કહેવાય છે તેવી જ રીતે સર્વથા આત્માથી મુકાઈ જવાથી જડની પણ મુક્ત-દશા થાય છે. આ પ્રમાણે બન્નેની મુક્ત-દશા એક સરખી હોવા છતાં આત્મા મુક્ત-દશામાં પોતાના સ્વભાવ પ્રમાણે અખંડપણે જાણવાપણુના પરિણામમાં વર્તે છે, ત્યારે જડ મુક્તદશામાં પોતાના સ્વભાવ પ્રમાણે ખંડ ખંડ થઈ જઈને સક્રિયપણે અનેક પ્રકારના જડોના સંયોગવિયોગના પરિણામમાં વર્તે છે. ચૂનો અને હળદરના સ્વભાવમાં ઘણું જ અંતર છે. બન્ને ભિન્ન

વિકાસના પથે

[૨૪૯]

સ્વભાવવાળાં છે. ચૂનો ઘોળો અને હળદર પીળી હોય છે; છતાં બન્ને જ્યારે ભેગાં થાય છે ત્યારે લાલ રંગ દેખાય છે. ઘોળા-પણું અને પીળાપણું ઢંકાઈ જઈને જે લાલ રંગ દેખાય છે તે જ તેની વિભાવદશા છે. પ્રયોગથી જ્યારે બન્નેને અલગ કરવામાં આવે છે ત્યારે બન્ને પાછા પોતપોતાના સ્વરૂપમાં પ્રગટી નીકળે છે. ચૂનો ઘોળો થઈ જઈને ચૂનાના રૂપે દેખાય છે અને હળદર પીળી થઈ જઈને હળદરના રૂપે દેખાય છે. બન્ને પાછા પોતપોતાના સ્વભાવ પ્રમાણે પોતપોતાના કાર્યમાં પરિણત થઈ જાય છે. ભેગા ભળેલા કંકુનું કાર્ય કરનારા હોય છે. બેઉ મળી એક જ કાર્ય કરે છે અને છૂટા પડી બુદ્ધ કાર્ય કરે છે. તેવી જ રીતે જડ-ચૈતન્ય પણ ભેગાં ભળી સંસારી કહેવાય છે અને બન્ને એક કાર્ય કરે છે. તે જ છૂટા પડી ગયા પછી સ્વતંત્રપણે પોત-પોતાનું કાર્ય કરે છે. સિનેમામાં બે વસ્તુઓ હોય છે. એક તો ફિલ્મની પટ્ટી અને બીજું લાઈટ (અજવાળું). આ બન્ને વસ્તુઓમાં લાઈટ અક્રિય છે અને ફિલ્મ સક્રિય છે. આત્મા લાઈટના સ્થાને છે અને કર્મ પ્રકૃતિ-વૃત્તિ ફિલ્મની પટ્ટીના સ્થાનમાં છે. લાઈટ અચળ છે, ફિલ્મ ચળ છે. લાઈટમાં ફિલ્મની ક્રિયા ભાસે છે પણ લાઈટ ક્રિયા કરતી નથી. આત્મામાં જડની ક્રિયા ભાસે છે, પણ આત્મા અક્રિય છે. લાઈટ ન હોય તો ફિલ્મની ક્રિયા કોણ બાણે-જણાવે? આત્માનો સ્વભાવ બાણવું ને જણાવવું, બાકીનો સ્વભાવ જડનો. પોતાને ઝોળજ્યા સિવાય બધું ય નકામું. પારકાને ઝોળખતાં અનંતો કાળ વહી ગયો

પણ તેને પણ ઝોળખી શક્યા નહિ. કર્મની સાથે વસતાં અનંતો કાળ ગયો તો પણ તેના દુષ્ટ સ્વભાવને ઝોળખી શક્યા નહિ. હંમેશાં જડનું જ ધ્યાન અને જડની જ સેવા. સાચું બાણવારૂપ પોતાનું કાર્ય છોડીને ખોટું બાણવું અને જડને પોષવું અને સમજવું પણ ખોટું. ખોટું સમજીને માનવું સાચું. અગ્નિને અડકે તો તરત બળે અને ઝેર ખાય તો તરત મરે; એટલે જ માનવી તાત્કાલિક ફળ આપનાર વસ્તુઓથી વેગળા રહે છે. અધર્મ અને અનીતિ કાળાન્તરે ગુપ્તપણે ફળ-સન્ન કરે છે માટે તેનાથી વિરામ પામતા નથી.

સંસારનો અનુયાયી, જગતના પગલે જડાસક્ત ઇચ્છાઓનો રોધ કરી શકતો નથી, આત્મવિકાસના માર્ગને સર્વથા સમજી શકતો નથી, અજ્ઞાનીઓના માનની આકાંક્ષા રાખ્યા કરે છે, જ્ઞાનીઓના ગુણની પરવા કરતો નથી. સંસારની વિભૂતિ-એશ્વર્ય મળવા માત્રથી જ જીવનની સફળતા માને છે, નિરંતર મદથી મુંઝાયેલો રહે છે, પોતાની ભતનો વધુ ને વધુ શત્રુ ઘનતો જાય છે, આત્માર્થી મહાપુરુષોને તુરંત ગણે છે, સઘળા ઉપર આધિપત્ય સ્થાપવાની ધૂનવાળો હોય છે. આવા પુરુષો માટે ત્યાગ કે વૈરાગ્ય નેવી કોઈ વસ્તુ જ નથી.

સંસારમાં જ સ્વર્ગ અને સંસારમાં નર્ક માને છે અને મોક્ષ એટલે સમજ વગરના માનવીઓનું કલ્પનાચિત્ર માને છે. પૌદ્ગલિક સુખોને અનુલક્ષીને ધાર્મિક ક્રિયાઓ કરનારની મનોવૃત્તિ સત્ય ધર્મની વાસના ન હોવાથી યથાર્થ પ્રવૃત્તિ કરી શકતો નથી. કાંઈક કરીશું તો સુખ મળશે, સાબ રહીશું, ધન

[૨૫૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મળશે વિગેરે વિગેરે ભાવનાઓને વશીભૂત હોવાથી દેખાદેખી સમજ વગરની ક્રિયાઓ કરે છે, માટે જ તેમની મનોવૃત્તિમાંથી કર્મ-વિકાર શાન્ત થતો નથી અને પાછો કર્મ બાંધવા કારણો સેવે છે. શ્રદ્ધા વગર શક્તિ-પણે, કાંઈપણ ફળ મળશે કે નહિ? એવા એવા વિચારો ધાર્મિક ક્રિયા કરતી વખતે પણ તેના મનમાં વિચરતા હોવાથી શુદ્ધ ક્રિયા કરી શકતો નથી. મનશુદ્ધિ વગરની ધાર્મિક ક્રિયા એક પ્રકારની વેઠ જ કહેવાય છે. સંસારમાં રહેતો ગૃહસ્થ સર્વત્યાગ કરી શકતો નથી. સર્વત્યાગ તો સર્વથા નિઃસ્પૃહી સંતપુરુષો જ કરી શકે છે માટે આત્માર્થી સત્ય ધર્મને ઓળખનાર પણ આત્મશુદ્ધિ માટે ક્રિયા કરી મિથ્યા દુષ્કૃત દર્ષિ પાછો અશુદ્ધિનાં કારણો સેવે છે, કારણ કે ગૃહસ્થ છે. ફક્ત પુદ્ગલાનંદી અને આત્માનંદીમાં ફરક એટલો જ હોય છે કે પુદ્ગલાનંદી તનમય થઈને સેવે છે અને આત્માનંદી લુપ્તાશ વૃત્તિથી સેવે અને કાંઈક ઓછાશ ઉપર આવતો બચ છે. અનાદિ કાળથી અનેક પ્રકારના દોષોથી ઓતપ્રોત થયેલો આત્મા જલદી-થી દોષમુક્ત-શુદ્ધ થતો નથી. શુદ્ધિના માર્ગે વજ્યા પછી અનેક પ્રકારના વિદ્યોને ઓળંગતાં ઓળંગતાં અનેક ભવ પછી સંપૂર્ણ શુદ્ધિ મેળવી શકે છે. શ્રી મહાવીર પ્રભુ નયસારના ભવથી શુદ્ધિના માર્ગે વજ્યા હતા. તેમને સંપૂર્ણ શુદ્ધિ મેળવતાં અનેક ભવ કરવા પડ્યા. કેડાકોડ સાગરોપમ પછી પોતે સર્વ દોષોથી મુક્ત થઈ પ્રભુ બન્યા. શુદ્ધિની શરૂઆત કરવાને માટે માનવજીવન અત્યંત શ્રેષ્ઠતર છે. માનવજીવનમાં તુરંચ

વૈષયિક સુખ વિસારી આત્મશુદ્ધિના સંસ્કાર નાખવામાં આવે તો દરેક ભવમાં શુદ્ધિનો માર્ગ અનાયાસે જલદી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. મોહને નિર્બળ બનાવવા માનવજીવન જેટલું સંસારી કોઈપણ જીવન સમર્થ નથી. તેમજ મોહને સળંગ બનાવવાને માટે પણ માનવજીવન જ સમર્થ છે.

માનવી જડ અને જડના વિકારરૂપ જડ જગતનો સ્વામી બનવા જેટલી કાળજી રાખે છે અને છટથી માનવજીવનનો ઉપયોગ કરે છે તેટલી જ કાળજી અને જીવન-વ્યય સમ્યગ્દર્શનાદિ ચેતન્ય જગતનો સ્વામી બનવા કરે તો સર્વ દોષોથી મુક્ત થઈને બંને જગતનો સ્વામી બની શકે છે. પણ અજ્ઞાનતાથી માનવી મોટી ભૂલ કરે છે. ધન, બાગ, બંગલા, જમીન, વસ્ત્ર, ઘરેણાં વિગેરે જડ વસ્તુઓ પોતાની માલીફીની બનાવી રાજી થાય છે. પોતે એમ માને છે કે આ બધી વસ્તુઓનો હું સ્વામી છું. આ બધી વસ્તુઓનો હું ભોગવનાર છું. કેટલી બધી અજ્ઞાનતા ! કેટલી ગેરસમજ !

તાર્ત્વિક દૃષ્ટિથી વિચાર કરનાર, ઉપશમ ભાવે અવલોકન કરનાર જ્ઞાની પુરુષોને તો આવી માન્યતાવાળા બાળજીવો ઉપર અત્યંત કરુણા ઉપજે છે; કારણ કે આવા જીવો અજ્ઞાનતાને લઈને જડ વસ્તુઓ ઉપર સ્વામી પણાતું અભિમાન ધરાવે છે, પણ તે સ્વામી નથી સેવક છે, ગુલામ છે, તાબેદાર છે. પોતે જડ વસ્તુઓ પાસેથી આનંદ-સુખની ભિખ માગતા હોવાથી લીખારી છે. પોતે વસ્તુઓને નથી ભોગવતા પણ જડ વસ્તુઓ તેના અમૂલ્ય જીવનનો ઉપભોગ કરી તેને નિર્માલ્ય

વિકાસના પંથ

[૨૫૧]

બનાવે છે. જે જીવન પોતાના વિકાસ માટે વાપરવાનું હોય છે તેને ન વાપરવા દેતાં પોતે જડ વાપરે છે, અને અનંત બળી આત્માને પોતાની આણુમાં વર્તાવી તેનું સર્વસ્વ હરણ કરે છે. સંસારવાસી જીવો અનાદિ કાળથી સંસારમાં જામણ કરતા હોવાથી એક બીજાની સાથે અનેક ભવોમાં અનેક પ્રકારના સંબંધોથી જોડાતા આવ્યા છે. એવો કોઈ પણ સંસારી જીવનથી કે જેનો બીજા જીવોની સાથે સંબંધ ન થયો હોય. એક એક જીવની સાથે અનંતી વાર સંબંધ થયો છે. સંબંધો પ્રારબ્ધના અનુસારે અનુકૂળ તથા પ્રતિકૂળ-પણ થાય છે કેટલીક વખત અનુકૂળ સંબંધ થાય છે અને કેટલીક વખત પ્રતિકૂળ સંબંધ થાય છે. અનુકૂળ સંબંધવાળા મિત્રો, સ્નેહીઓ કહેવાય છે અને પ્રતિકૂળ સંબંધવાળા શત્રુ, દ્રેષી કહેવાય છે. ભાઈ, પિતા, પુત્ર, ભગિની, માતા, સ્ત્રી આદિ સ્વજન સંબંધો અનુકૂળ જ નથી હોતા; પ્રતિકૂળ પણ હોય છે.

પોતાની ઇચ્છા અનુસાર વર્તનાર, પોતાના મનોરથોને સફળ કરનાર અથવા તો સફળ કરવામાં વિઘ્ન ન નાંખતાં સહાય કરનાર પછી તે સ્વજન હોય કે પરજન હોય-અનુકૂળ હોવાથી સ્નેહી કહેવાય છે અને સ્વજન થઈને આવા વર્તનોથી વિપરીત વર્તનાર પ્રતિકૂળ હોવાથી શત્રુ કહેવાય છે.

જીવમાત્ર પોતાના શુભાશુભ કર્મ બાંધવામાં અથવા તો ભોગવવામાં જડ તથા ચૈતન્યની અપેક્ષા રાખે છે અર્થાત્ જડ અને ચૈતન્યના નિમિત્તથી જ જીવો શુભાશુભ બાંધે છે અને ભોગવે છે. શુભના ઉદયથી અનુકૂળ જડ ચૈતન્ય સંબંધ થાય છે અને અશુભના ઉદય-

થી પ્રતિકૂળ જડ-ચૈતન્યનો સંબંધ થાય છે ઉભયનો સંબંધ શુભાશુભમાં હોવા છતાં જીવ ચૈતન્યને જ શત્રુ-મિત્ર માને છે પણ જડને માનતો નથી.

જીવમાત્ર બીજાનું હિતાહિત કરવા સ્વતંત્ર નથી પણ પરતંત્ર છે. પોતાના તથા પરના અદૃષ્ટની પ્રેરણાથી જ અન્યના હિતાહિત માટે પ્રવૃત્તિ કરે છે. જે પ્રારબ્ધની પ્રેરણા ન હોય તો જીવ સંસાર પ્રત્યે ઉદાસીનભાવથી રહે પણ રાગદ્વેષની પરિણિતિવાળો ન થાય.

જીવ-આત્મા પોતે શુદ્ધ હોવાથી કોઈના પણ હિતાહિતમાં અથવા તો સુખદુઃખ ભોગવવામાં પોતે નિમિત્તભૂત બનતો નથી છતાં શુભાશુભ આવરણોનો પડછાયો પડવાથી અન્યના હિતાહિતમાં, સુખદુઃખમાં નિમિત્ત બને છે. પણ જ્યારે આવરણોનો પડછાયો ખસી જાય છે ત્યારે હિતાહિતની પ્રવૃત્તિમાંથી વિરામ પામી જાય છે.

પ્રતિકૂળ વર્તન માટે ક્ષમા માગવાનું અને ક્ષમા કરવાનું જ્ઞાની પુરુષો સંસાર-વાસીઓ માટે કહી ગયા છે તે સરળ પણ શુદ્ધ હૃદયથી મંગાય અને કરાય તો વિરોધ-ભાવ ટળી જઈને તે નિમિત્તે બંધાતાં દુઃખો-તપાદક અને વિરોધવર્ધક કર્મ ન બંધાય. ઉપર કહ્યા પ્રમાણે જે કે પોતાના તથા પરના અશુભ પ્રારબ્ધની પ્રેરણાથી જ જીવ બીજાની સાથે પ્રતિકૂળ વર્તન કરે છે, છતાં પોતે પ્રમત્ત બની અકર્તવ્યમાં પ્રેરાયો માટે જ પોતાની પ્રમત્તદશાની ક્ષમા માંગી, હૃદયશુદ્ધિ કરાવવાની અને કરવાની આવશ્યકતા રહે છે. તેમજ પ્રમાદી બની પોતાના અહિત માટે ભોગ કરેલાં અશુભ કર્મોને પશ્ચાત્તાપ કરી

[૨૫૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અસેડવાની જરૂરત રહે છે. તત્ત્વજ્ઞાનશૂન્ય અણુસમન્નુ જીવો પાસેથી તો અવશ્ય ક્ષમા માગી લેવી જોઈએ. તેનું હૃદય વિરોધરહિત થઈ દોષમુક્ત અને તેવા શણ્દોથી તથા તેવા વર્તનથી ક્ષમા માગવી જોઈ કરી અવિષ્કારમાં તેના આત્મશુદ્ધિથી કર્મની વૃદ્ધિ થતી અટકે અને વૈરવિરોધના સંસ્કાર ન પડે.

જ્ઞાનીપુરુષો પાસે ક્ષમા ન માગીએ તો પણ આવી શકે છે, કારણ કે તેઓ વસ્તુ-સ્થિતિને જાણનાર હોય છે, માટે તેઓના હૃદયમાં વૈરવિરોધના બદલે શાંતિ, સમતા અને હર્ષ હોય છે. તેઓ પોતાના કર્મ-નાશમાં સહાયક સમજી પોતાના પરમરૂનેહી તરીકે માને છે, શત્રુ તરીકે માનતા જ નથી; છતાં પોતાના હિત માટે પ્રતિકૂળ વર્તન કરી ઉપાજન કરેલાં દુઃખકર્મથી મૂકાવા માટે જ્ઞાની પુરુષો પાસેથી પણ ક્ષમા માગવી તે

અપરાધી જીવનું અવશ્ય કર્તવ્ય છે.

પોતાની ભૂલ સમજાયા વગર માફી માગી શકાતી નથી. જેઓ પોતાને અપરાધી સમજે છે તેઓ જ માફી માગી શકે છે. જેઓ પોતાને અપરાધી માને છે તેઓ જ પોતાના આત્મશુદ્ધિનું કર્મોથી રક્ષણ કરી શકે છે અને તેઓ જ પોતાના આત્માનો વિકાસ કરી સાચું સુખ અને સાચું જીવન મેળવી શકે છે.

જીવાત્માએ તૃષ્ણાનો ત્યાગ કરી, જડ સંસારથી વિરક્ત રહીને અપરાધી ન બનવું જોઈએ, છતાં કર્મવશ અનુપયોગથી પ્રમાદી બની અપરાધ થઈ જાય તો તત્કાળ ક્ષમા માંગવી, તેમ અને તો વર્ષ દિવસ પછી શુદ્ધ હૃદયથી, સરળપણે, નમ્રભાવે જીવ માત્રની પાસે ક્ષમા માગી લેવી અને ક્ષમા આપવી. આ પ્રમાણે આત્મવિકાસ માટે હૃદય-શુદ્ધિની ઘણી જરૂર રહે છે.

નવ તત્ત્વ

(દોહરા)

હું કહેતો એ જીવ છે દેહાદિ	પુણ્યલ,	
કુણ્ય પાપરૂપ કર્મથી	શુભાશુભ છે ફલ.	૧
આશ્રવ તત્ત્વથી બાંધેલો	કર્મ અનેક પ્રકાર;	
સંવરથી રોકી શકે કર્મ બંધ કરે દ્વાર.		૨
નિર્જરાથી છૂટી શકે બંધન થાય નાશ;		
હું કહેતાં એ જીવનો	આત્મા મોક્ષ પ્રકાશ.	૩
સવર ભાવ વચારવાં	સામાયિક ચિત્તધાર;	
નિર્જરા પ્રતિકમણ્થી	‘અમર’ આત્મ શુભકાર.	૪

અમરચંદ માવજી શાહ

સંગ્રાહક ને યોજક : આ. શ્રી વિજયરામચંદ્રસૂરિજીના પ્રશિષ્ય
મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી (સવિજ્ઞાપાક્ષિક)

તાત્ત્વિક ઉપદેશ વચનો.

[સદરહુ તત્ત્વગર્ભિત ઉપદેશ વચનો પૂર્વ મહાપુરુષો અને આગમાનુસારી દૃષ્ટિએ કથન-કર્તા આધુનિક વિદ્વાન ગ્રંથકરોની ચૂંટણીરૂપે અનેક ગ્રંથવાચનનો સંગ્રહ માત્ર છે, મારી કાંઈ વિદ્વત્તા નથી. કોઈ કોઈ સ્થળે મારા હાથની યોજના-સંકલના પણ કરવામાં આવી છે. જિજ્ઞાસુ વ્રતિમાન જીવોને સમજવા યોગ્ય ધારી બહાર સૂકવાનો આ પ્રયાસ છે. સચિત્તર પણ તથાપ્રકારના જીવોને જ થશે. બહુધા સામાના વિચાર પ્રમાણે સંગ્રહ હોય એ સ્વાભાવિક છે, તેથી કરીને લેખક પણ તથાપ્રકારની પ્રવૃત્તિને બજતો-અનુભવતો હશે, એવું કોઈએ પણ માની લેવાની ભૂલ કરવી નહિ.]

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૨૬ થી શરૂ)

પદ. ગીતાર્થ મુનિવરો શુદ્ધ સિદ્ધાન્તના ઉપદેશક હોવાથી અને શ્રુતના પારગામી હોવાથી તેઓ શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ ક્રિયા-આચરણ કરતા નથી, કરતાને નિષેધ કરે છે, વાસ્તે તેવી ક્રિયા કરવી નહિ; કેમ કે તેવી ક્રિયા મિથ્યાભિનિવેશની સાધક છે. વળી સૂત્રમાં નહિ કહેલી હોય અને જેને સાવધ જાણીને ગીતાર્થોએ જેનું આચરણ ન કર્યું હોય તે પણ આદરણીય નથી.

પા૭. સમ્યગ્જ્ઞાન કહો કે આત્મજ્ઞાન કહો તે આત્માનું ખરું હિત-કલ્યાણ સાધી શકે એવી સાચી કરણી આત્મા સાથે એક-રસ થાય છે ત્યારે તે જલદી જીવને જન્મ-મરણના દુઃખથી મુક્ત કરાવી શકે છે. જેમ જળમાં જળનો રસ સાથે જ મળી રહે છે, તેમ જ્ઞાનમાં સાચી કરણી પણ સાથે જ મળી રહે છે. પૂ૦ ઉ૦ મ. કહે છે કે-“ક્રિયા બિના જ્ઞાન નાહિ કબહુ, નાહિ જ્ઞાન ક્રિયા બિનું નાહિ; ક્રિયા જ્ઞાન હોઉ મિલત રહેતું હૈ, જ્યૌ જલરસ જલમાંહી.”

પદ. કલિકાળમાં બોધિબીજ(સમકિત)-ની પ્રાપ્તિ થવી તે મરુદેશમાં કલ્પવૃક્ષની ઉત્પત્તિ, નિર્ધન સ્થિતિમાં નિધાન અને દુષ્કાળમાં દૂધપાકનું ભોજન સમજવું.

પદ. સમ્યગ્દર્શનના શમ-સંવેગાદિ જે પાંચ લક્ષણોનો નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો છે તે પાંચે ય (શમ, સંવેગ, નિર્વેદ, અનુકંપા અને આસ્તિક્ય) લક્ષણો યદ્યપિ સમકિતવંત આત્મામાં હોવા જ જોઈએ, તથાપિ શમ-સંવેગાદિ પ્રથમના ચાર લક્ષણો કદાચ કોઈ તેવા કર્મોદયજન્ય નિરુપાયના પ્રસંગોમાં ન્યૂનપણે દૃષ્ટિગોચર થાય તેટલા માત્રથી સમ્યગ્દર્શનમાં ક્ષતિ માનવાનું સાહસ કરવું ઉચિત નથી.

૬૦. શમ, સંવેગ, નિર્વેદ અને અનુકંપા એ ચારે ય લક્ષણો પૂર્ણ કેટિએ કોઈ આત્મામાં દૃષ્ટિગોચર થતા હોય પરંતુ જો ‘આસ્તિક્ય’ લક્ષણમાં ખામી હોય તો શમ-સંવેગાદિ ઉચ્ચ કક્ષાના હોવા છતાં તે આત્મામાં સમ્યગ્દર્શનનો પ્રાયઃ અભાવ છે.

[૨૫૪]

શ્રી આત્માનાં ૬ પ્રકાર.

૬૧. આસ્તિક્ય નારના પંચમ લક્ષણમાં એક અક્ષર માત્ર પણ અરુચિ-અશ્રદ્ધાના થાય તો તે આત્મા સમ્યગ્દર્શનથી બ્રષ્ઠ થઈ જાય છે. કોઈ અપેક્ષાએ એમ કહેવામાં આવે છે કે-“ આસ્તિક્ય વિનાના શમ-સંવેગાદિ લક્ષણો આત્મક વિકાસ માટે નિરર્થક છે તો તે કથન અસંગત નથી.” સદ્ધર્મવિશિકામાં આસ્તિક્યને જ પ્રધાનપણે અપેક્ષી આ પ્રમાણે પ્રતિપાદન કર્યું છે-

સમસંવેગનિર્વેદાનુકંપાઽઽસ્તિક્યલક્ષણાં
સમ્યક્ત્વગુણાનાં પશ્ચાન્નુપૂર્વેષ્ઠ લાભક્રમઃ
પ્રાધ્યાન્યાચ્છેત્યમુપન્યાસ ક્ષાંત ॥

૬૨. સમ્યગ્દર્શન શુષ્ક જે આત્મામાં પ્રગટ થયો હોય તે આત્મામાં “આસ્તિક્ય” લક્ષણ અવશ્ય હોય છે. સમ્યગ્દર્શન ને આસ્તિક્ય એ બન્નેનો અન્વય વ્યતિરેક સંબંધ છે. એટલે આસ્તિક્ય હોય ત્યાં અવશ્ય સમ્યગ્દર્શન હોય અને સમ્યક્ત્વ હોય ત્યાં આસ્તિક્ય અવશ્ય હોય.

૬૩. જૈનશાસ્ત્રમાં ભાવની અભિલાષી એવી દ્રવ્યક્રિયા જ પ્રશસ્ત હોઈ છે અને એ જ પાંચ અનુષ્ઠાન પૈકી તદ્દ્યેતુ અનુષ્ઠાનમાં આવી શકે છે. એ સિવાય બીજા અનુષ્ઠાનોદ્વારા કરાતી ક્રિયા એ તુચ્છ ક્રિયા હોઈ ત્યાજ્યમાં ગણી છે.

૬૪. પરમાર્થશૂન્ય ધર્મશાસ્ત્રથી વિરુદ્ધ સામાન્ય જનોએ શાસ્ત્રની અપેક્ષા રહિત લોક-રૂઢિએ કરેલ પ્રવૃત્તિ એ લોકસંજ્ઞાનું લક્ષણ છે.

૬૫. નિમિત્તાવલંબી સેવા તે અપવાદ સેવા, તે કરતાં સેવા અને સાધ્ય નિપજાવતું તે ઉત્સર્ગ સેવા.

૬૬. જે પુનર્જન્મ ન હોય તો આ જાવમાં નીતિના નિયમોને અનુસરવાની કોઈ

પણ લાલચ રહેતી નથી. ફક્ત વ્યવહારમાં રળી ખાવા ખાતર નીતિનો દેખાવ કરવાની જ જરૂર જણાય છે.

૬૭. કોઈપણ ધર્મની મહત્ત્વતા સમજવા માટે તેના દ્રવ્યાનુયોગની મહત્ત્વતા સમજવાની જરૂર પડે છે અને તેની કિંમત પણ તેનાથી જ થાય છે.

૬૮. શુદ્ધ દેવ, ગુરુ અને ધર્મ ઉપર આત્મપરિણતિપૂર્વકની શ્રદ્ધા હોય ત્યારે જ સમકિત થાય છે. આત્મશ્રદ્ધાને સ્થિર રાખનાર દ્રવ્યાનુયોગ અર્થાત તત્ત્વજ્ઞાન-તત્ત્વબોધ જ છે. અનેક ઉપયોગી વિષયો અર્થવા ઉપરાંત શ્રદ્ધાને સ્થિર રાખનાર દ્રવ્યાનુયોગ જ બહુ ઉપયોગી છે.

૬૯. દ્રવ્યાનુયોગમાં બાહ્ય વસ્તુ અને આત્મિક વસ્તુઓનો અરસ્પરસ સંબંધ, એક બીજા પર થતી તેની અસર અને તેઓનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ બતાવવામાં આવેલું હોય છે.

૭૦. તત્ત્વજ્ઞાનથી કમનસીબ રહેલો પ્રાણી સહજમાં શ્રદ્ધાથી બ્રષ્ઠ થઈ જાય છે, કારણ કે તેની શ્રદ્ધાનો પાયો ઊંડો હોતો નથી. વસ્તુતઃ શ્રદ્ધા એ સમ્યક્ત્વનું કાર્ય છે, તો પણ તેને સમ્યક્ત્વના કારણનો ઉપચાર કરીને સમ્યક્ત્વ કહેવામાં આવે છે.

૭૧. આત્માનું સ્વરૂપ-લક્ષણ જ્ઞાનદર્શન-ચારિત્રમય છે. સર્વ વસ્તુઓને તથાસ્વરૂપે દરેક સમયે જોવી, જાણવી અને સ્થિરતા રાખવી આ આત્માનાં લક્ષણો છે.

૭૨. આત્મ વ્યતિરિક્ત બીજા કોઈ પણ વસ્તુ પર મમત્વ રાખવો એ તદ્દન મૂર્ખતા છે,

તાત્વિક ઉપદેશ વચનો.

[૨૫૫]

સંસાર છે, પરિભ્રમણ છે. આ સ્થિતિ પ્રગટવી તેનું નામ વૈરાગ્ય કહેવાય છે.

૭૩. વૈરાગ્યના વિષયનો સુખ્ય ઉદ્દેશ સ્વ-વસ્તુ ઓળખાવવાનો, તેના પર પ્રેમ ઉત્પન્ન કરાવવાનો અને પરવસ્તુ કઈ છે તેને શોધી તેની સાથેનો સંબંધ ઓછો કરાવી ધીમે ધીમે તે તોડી નાંખાવવાનો હોય છે.

૭૪. અધ્યાત્મશાસ્ત્રી પોતે કોણ છે? તેનું સ્વરૂપ શું છે? તેનો વિષયકષાયાદિ સાથે સંબંધ કેવો છે? શા કારણથી છે? કેટલા વખત સુધીનો છે? આત્માનું સાધ્ય શું છે? તે કેમ અને ક્યારે પ્રાપ્ત થાય? વિગેરે વિષયો અર્થે છે. અધ્યાત્મશાસ્ત્રનો ઉદ્દેશ વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન કરાવવાનો જ છે, જેથી એની જિજ્ઞાસાવૃત્તિ સર્વં મુમુક્ષુઓને હોવી જોઈએ.

૭૫. જ્યાં આ ભવમાં જ બધું સુખ લોગવી લેવાનો ઉપદેશ મળતો હોય, શિક્ષણ મળતું હોય અને વર્તન જોવામાં આવતું હોય ત્યાં સુખનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ શું? પુણ્યપાપનાં કારણો, ભવાંતરમાં તેના પરિણામો અને અત્ર કરવા યોગ્ય ખાસ કર્તવ્યોની સમજ આપવી

એ અધ્યાત્મ ગ્રંથોની અગત્યની સેવા છે.

૭૬. પોતાનું શું છે અને શું નથી એ સ્પષ્ટ સમજાઈ જાય તો પોતાનું જે હોય તે પ્રગટ કરવા અને જાળવવા પ્રયાસ થાય, એમ કરતા સાધ્ય પણ સ્પષ્ટ થાય. પોતાનું અને પારકું સમજવાના જ્ઞાનને જોઈ પરિભાષામાં ભેદજ્ઞાન કહેવામાં આવે છે અને ભેદજ્ઞાન થાય ત્યારે સર્વં ઉપરથી વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થાય છે.

૭૭. મોક્ષ આપણું પરમ સાધ્ય હોવું જોઈએ. આપણે શુભ કાર્યો કરીએ છીએ, તથા દાન, જ્ઞાન, ક્રિયા, ઇન્દ્રિયોને દમવું વિગેરેનો હેતુ શો? કોઈ કહેશે કે જનહિત. જનહિત કરવાનો હેતુ શો? આ પ્રમાણે સવાલો પૂછતાં પૂછતાં છેવટે મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવાનો હેતુ જ આવશે.

૭૮. આત્મા સર્વં વ્યવહારિક ઉપાધિઓથી મૂકાઈ સ્થિરતામાં રહે એ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવું સર્વંનું અંતિમ સાધ્ય છે અને હંમેશાંને માટે અવિનાશી એવા મોક્ષસુખને પ્રાપ્ત કરવું એ પરમ સાધ્ય છે અને તેને માટે જ પ્રયાસ છે અથવા હોવા જોઈએ. (ચાહુ)

સમભાવ

સમત્વ નિર્મમ્ભવવડે જ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે, અને નિર્મમ્ભત્વ અનિસત્વ, અશરણત્વ વગેરે ભાવનાઓનું અવલંબન લેવાથી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. એ ભાવનાઓવડે જે સતત પોતાના મનને ભાવિત કરે છે, તે નિર્મલ બનીને સર્વં પદાર્થો પ્રત્યે સમત્વ પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

વિષયોમાંથી વિરક્ત થયેલા અને સમત્વ યુક્ત ચિત્તવાળા મનુષ્યોનો જ કષાયાગ્નિ શાંત થઈ જાય છે, અને તેમનામાં જ્ઞાન-દીપ પ્રજ્વલિત થાય છે.

સમત્વનું અવલંબન મેળવ્યા પછી યોગીએ ધ્યાનનો આશરો લેવો, સમત્વ પ્રાપ્ત કર્યા વિના ધ્યાન શરૂ કરનારો પોતાની જાતની જ વિડંબના કરે છે.

—યોગશાસ્ત્ર

શ્રી હરિભદ્રસૂરિ.

જીવનસામગ્રી અને તત્ત્વીયસામગ્રી.

(વર્ષ ૩૭ ના પૃષ્ઠ ૩૩૦ થી ૩૩૨)

ભારતીય સાહિત્યકારોના પવિત્ર ઇતિહાસમાં એ એક દુઃખદ ઘટના છે કે તેમનું વિશ્વસનીય અને વાસ્તવિક જીવનચરિત્ર નહિ બરાબર મળી આવે છે. તેનું કારણ એ છે કે પ્રાચીનકાળમાં આત્મકથા લખવાની પ્રણાલી ન હતી. અને આત્મપ્રલાધાથી દૂર રહેવાની ઇચ્છાને કારણે પોતાના સંબંધમાં પોતાના ગ્રંથમાં પણ લખવા ઇચ્છતા ન હતા. કેટલાક સાહિત્યકારોએ પોતાની કૃતિઓમાં પ્રશસ્તિરૂપે થોડુંક લખ્યું છે, પરંતુ તેનાથી તો જન્મસ્થાન, શુરેનું નામ, માતાપિતાનું નામ અને સ્વગૃહ આદિના નામનું સામાન્ય જ્ઞાન માત્ર જ થઈ શકે છે; વિસ્તૃત નહિ. પછીના સાહિત્યકારોએ પ્રાચીન સાહિત્યકારોના સંબંધમાં ઇતિહાસરૂપે લખવાનો પ્રયાસ કર્યો છે પરંતુ તેમાં ઇતિહાસ-અંશ તો અતિ સ્વલ્પ છે અને કિંવદંતીઓ અને કવિકલ્પના જ અધિક પરિમાણમાં છે. આ સિદ્ધાંત કેવળ જૈન સાહિત્યકારોના જ સંબંધમાં નથી બલકે સંપૂર્ણ ભારતીય સાહિત્યકારોના સંબંધમાં મળી આવે છે.

“જિનશાસનની અધિકાધિક પ્રભાવના થાઓ” એવા એક જ ઉદ્દેશ સંગ્રહકારોને કિંવદંતીઓ અને કવિકલ્પનાની તરફ વેગથી પ્રવાહિત કર્યો છે. તેની સાથે સાથે કાળ વ્યવધાને પણ ઇતિહાસસામગ્રીને નષ્ટપ્રાય કરી દીધી, અને તેથી તેમણે પ્રભાવનાના ક્ષેત્રની પૂર્તિ માટે અવશિષ્ટ ચરિત્રસામગ્રીના

બળ ઉપર તથા કિંવદંતીઓ અને કવિકલ્પનાની સહાયે જ કથિત ઇતિહાસોની રચના કરવી પડી છે. વર્તમાનકાલીન ઇતિહાસકારોને પણ તે તથા કથિત ઇતિહાસો, ઉપલબ્ધ કૃતિઓ અને અસ્તવ્યસ્તરૂપે મળી આવતા ઉદ્ધરણોના આધારે જ ચરિત્રચિત્રણ કરવું પડે છે.

ચરિત્ર-નાયક શ્રી હરિભદ્રસૂરિની જીવનસામગ્રી પણ ઉપયુક્ત નિષ્કર્ષ પ્રતિ અપવાદસ્વરૂપ નથી. શ્રી હરિભદ્રસૂરિની જીવનસામગ્રી વર્તમાનમાં આટલી જ મળી આવે છે.

(૧) શ્રી સુનિચંદ્રસૂરિએ સં. ૧૧૭૪ માં શ્રી હરિભદ્રસૂરિકૃત ઉપદેશપદની ટીકાના અંતમાં તેમના જીવન સંબંધમાં અતિ સંક્ષેપાત્મક ઉલ્લેખ કર્યો છે.

(૨) સંવત ૧૨૯૫ માં શ્રી સુમતિગણિએ ગણધરસાધ્વંશતકની બૃહદ્ ટીકામાં પણ તેમના સંબંધમાં બહુ જ થોડું લખ્યું છે.

(૩) શ્રી ભદ્રેશ્વરસૂરિકૃત ૨૩૮૦૦ શ્લોક-પ્રમાણ પ્રાકૃતકથાવલિમાં પણ શ્રી હરિભદ્રસૂરિના સંબંધમાં કંઈક થોડો જ પરિચય મળે છે. શ્રી જિનવિજયજીનું કહેવું છે કે તેનું પ્રણયન બારમી શતાબ્દમાં થયું હશે.

(૪) સંવત ૧૩૩૪માં શ્રી પ્રભાચંદ્રસૂરિ દ્વારા વિરચિત પ્રભાવક ચરિત્રમાં ચરિત્રનાયકના

શ્રી હરિભદ્રસૂરિ.

[૨૫૭]

સંબંધમાં વિસ્તૃત કાવ્યાત્મક પદ્ધતિએ જીવન-કથા મળી આવે છે.

(૫) સં. ૧૪૦૫માં શ્રી રાજશેખરદ્વારા નિર્મિત પ્રબંધકોશમાં પણ પ્રભાવક ચરિત્ર સમાન જ અતિ વિસ્તૃત જીવનચરિત્ર મળી આવે છે.

એ રીતે આ પ્રાચીન સામગ્રીના આધારે કંઈક નવીન જીવનસામગ્રીનું પણ નિર્માણ થયું છે. તેમાંથી પં. હરગોવિંદદાસકૃત ‘શ્રી હરિભદ્રસૂરિ ચરિત્ર’ પં. બેચરદાસજીદ્વારા લિખિત ‘જૈન દર્શનની વિસ્તૃત ભૂમિકા’ શ્રી જિનવિજયજીલિખિત ‘હરિભદ્રસૂરિનો સમયનિર્ણય’ અને પ્રોફેસર હરમન જેકોબીદ્વારા લિખિત ‘સમરાધ્યયકહાની ભૂમિકા’ આદિ રચનાઓ પણ મુખ્ય છે. આ સામગ્રીના આધારે હવે શ્રી હરિભદ્રસૂરિના ચરિત્રનિર્ણય કરવાનો પ્રયાસ કરું છું અને તે ઉપર કંઈક નિષ્કર્ષાત્મક મીમાંસા પણ કરવાનો પ્રયાસ કરીશ.

પ્રારંભિક-પરિચય

ભારતીય રાજનૈતિક ઇતિહાસમાં મેવાડનું મહત્વપૂર્ણ અને ગૌરવપૂર્ણ સ્થાન છે. આ પવિત્ર ભૂમિ ઉપર મહારાણા હમીરસિંહ, મહારાણા લક્ષ્મણસિંહ, મહારાણા સંગ્રામસિંહ અને મહારાણા પ્રતાપસિંહ જેવા શૂરવીર અને નરરત્ન ભામાશાહ સરખા પુરુષ-પુંગવ ઉત્પન્ન થયા છે. આપણા ચરિત્રનાયક હરિભદ્રસૂરિની જન્મભૂમિ પણ મેવાડ જ છે. કહેવાય છે કે ચિતોડ જ તેમનું જન્મસ્થાન છે. તત્કાલીન ચિતોડનરેશ જિતારીના હરિભદ્ર પુરોહિત હતા. એ રીતે જાતે શ્રાદ્ધજ્ઞ

અને કર્મથી પુરોહિત હતા. તેઓચોંદ વિદ્યાઓમાં નિપુણ અને અજાતપ્રતિવાદી હતા. તેથી રાજ-પ્રતિષ્ઠા અને લોક-પ્રતિષ્ઠા બંને તેમને પ્રાપ્ત થઈ હતી. વિદ્યાબલ, રાજબલ અને લોકપ્રતિષ્ઠાથી હરિભદ્રની વૃત્તિ અભિમાનમય થઈ ગઈ હતી અને તદ્દતુસાર તેમને એ મિથ્યા આત્મવિશ્વાસ થઈ ગયો હતો કે મારી બરાબર પ્રગાઢ વૈયાકરણ, ઉત્કટ નૈયાયિક, પ્રખર વાદી અને ગંભીર વિદ્વાન આ સમયે હુનિયાભરમાં કોઈ નથી. કિંવદંતીઓમાં મળી આવે છે કે સિદ્ધસેન દિવાકર સમાન એ પણ પોતાના આ મિથ્યા વિશ્વાસપ્રદર્શનને માટે એક સોપાનપંક્તિકા (નિસરણી), એક કોદાળી, એક જાળ અને જંબૂવૃક્ષની એક લતા પોતાની પાસે રાખતા હતા. તેનું તાત્પર્ય એ હતું કે જે પ્રતિવાદી આકાશમાં ભડી જાય તો તેને આ સોપાનપંક્તિકાથી પકડી લાવું, જળમાં પેસી જાય તો જાળદ્વારા ખેંચી લઉં અને પાતાલમાં પ્રવેશ કરી જાય તો કોદાળીદ્વારા ખોદી પકડી લઉં. જંબૂ લતાનું રહસ્ય એ હતું કે મારા જેવો વિદ્વાન સંપૂર્ણ જંબૂદ્વીપમાં કોઈ નથી અને એ પણ કહેવાતું કે વિદ્વાના ભારથી કદાચ પેટ ફાટી ન જાય એટલા માટે પેટ ઉપર એક સ્વર્ણનિર્મિત પટ પણ બાંધી રાખતા હતા અને એવી પ્રતિજ્ઞા હતી કે જેનું કહેલું વાક્ય નહિ સમજી શકું તેનો તત્કાળ શિષ્ય બનીશ.

એક દિવસની વાત છે કે હરિભદ્ર એક સુંદર શિળિકામાં બેસીને બજારમાં જતા હતા. શિળિકાની આગળ આગળ તેમના શિષ્ય તેમની બિરદાવણીના રૂપમાં “સરસ્વતીકંઠા-ભરણ, વૈયાકરણપ્રવણ, ન્યાયવિદ્યાવિચક્ષણ,

[૨૫૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વાદિમતગજકેસરી, વિપ્રજનનરકેસરી ” ધત્યાદિ રૂપમાં બોલતા બોલતા ચાલતા હતા. એટલામાં થોડે દૂર જનતામાં ગભરાટ અને આમતેમ દોડભાગ થઈ રહી છે એવું દૃશ્ય દેખાયું. હરિભદ્રના શિષ્ય અને શિષિકાવાહક મજૂર પણ આમતેમ વિખરાઈ ગયા. આવી પરિસ્થિતિ બોધને વિપ્રવર હરિભદ્રે પણ બહાર બેસું તો એક મહોન્મત્ત પ્રચંડકાય પાગલ હાથી જનતામાં ભય ઉત્પન્ન કરતો ઉતાવળે દોડતો ચાલ્યો આવતો હતો. માર્ગમાં જ શિષિકામાં રહેલા હરિભદ્ર શિષિકાને છોડીને પ્રાણ-રક્ષણાર્થે નજીકના એક જૈન મંદિર પર ચઢી ગયા. ત્યારે તેમને જણાયું કે “हस्तिना ताड्यमानोऽपि न गच्छेत् जैनमंदिरम् ” એક કલ્પિત ઉક્તિ છે. સામે જ જિનપ્રતિમા બેવામાં આવી અને જૈન દર્શન પ્રતિ વિદ્યેષની ઉક્તિ સહસા તેમના મુખમાંથી નીકળી પડે કે—

वपुरेव तवाचष्टे रूपं मिष्टान्नभोजनम् ।
नहि कोटरसंस्थेऽग्नौ तर्हभवति शादूलः ॥

અર્થાત્ તમારું શરીર સ્પષ્ટ જ મિષ્ટાન્ન ભોજન પ્રતિ-મમત્વભાવ બતાવી રહ્યું છે, બે વૃક્ષના કોટરમાં અગ્નિ છે તો તે કેમ રહી શકે?

હાથીના ચાલ્યા જવા પછી હરિભદ્ર પોતાને ઘેર ગયા.

વિનીત હરિભદ્ર—

એક દિવસની વાત છે કે વિપ્રવર હરિભદ્ર મહેલમાંથી નીકળી પોતાના મકાન તરફ જઈ રહ્યા હતા. માર્ગમાં એક જૈન ઉપાશ્રય આવતો હતો. જ્યાં કેટલીક જૈન સાધ્વીઓ ઋત્યાસ કરી રહી હતી. સ્વાધ્યાયનો ધ્વનિ હરિભદ્રના કર્ણગોચર થયો. અને સાંભળ્યું કે એક સાધ્વી—

“चक्रो वुगं हरि पणगं,

पणगं चक्रीण केसवो चक्री ।

केसव चक्रीं केसव दुचक्री,

केसव चक्री य ॥ ”

એ પ્રકારે ચ-પ્રાયુર્ધમય છંદનું ઉચ્ચારણ કરી રહી હતી. તેમને આ છંદ કૌતુકમય પ્રતીત થયો અને અર્થનો વિચાર કરવા છતાં પણ કંઈ સમજવામાં આવ્યું નહિ તેથી તેઓ ઉપાશ્રયમાં ગયા અને સાધ્વીને કહ્યું કે—“ આ છંદમાં તો ખૂબ ચકચકાટ છે. ” સાધ્વીજીએ ઉત્તર દીધો કે—“ ભાઈ ! અબોધ અવસ્થામાં તો આ પ્રકારે પહેલવહેલાં આશ્ચર્યમય નવીનતા પ્રતીત જ થાય છે. ” તેથી તેમને પોતાની ભીષ્મ પ્રતિજ્ઞા યાદ આવી કે જેનું કથન નહિ સમજી શકું તેનો તત્કાલ શિષ્ય થઈશ. ત્યારે નમ્રતા-પૂર્વક બોલ્યા કે—“ માતાજી મને આપનો શિષ્ય બનાવો અને કૃપા કરી આ ગાથાનો અર્થ સમજાવો ”. જ્ઞાનચારિત્રસંપન્ન આર્યાજીએ સમજાવ્યું કે—“ દીર્ઘ તપસ્વી ભગવાન મહાવીર-સ્વામીના ચારિત્રક્ષેત્રમાં સ્ત્રીઓનો પુરુષોને દીક્ષા આપવાનો આચાર નથી. જો આપને આ પરમ પવિત્ર આદર્શ સંયમધર્મ ગ્રહણ કરવો હોય તો આ નગરમાં બિરાજમાન આચાર્યપ્રવર શ્રી જિનભટ મુનિ પાસે જાઓ. તેઓ આપને અનગાર ધર્મની દીક્ષા આપશે. ” હરિભદ્રે તેમની આજ્ઞાને શિરોધાર્ય કરી અને આર્યાજીની સાથે સાથે દીક્ષા ગ્રહણાર્થ પ્રસ્થાન કર્યું. માર્ગમાં તે જ જૈન મંદિર આવ્યું કે જેના શરણથી હરિભદ્રનું જીવન મહોન્મત્ત હાથીથી સુરક્ષિત રહી શક્યું હતું. પુનઃ તે જિનપ્રતિમા દષ્ટિગોચર થઈ. દષ્ટિભેદથી આ સમયે તેમને તેમાં વીતરાગતામય શાંતરસની પ્રતીતિ થઈ.

તનમનધનની સફળતા અને નિષ્ફળતા.

[૨૫૯]

તત્કાલ મુખમાંથી ધ્વનિ પ્રસ્ફુટિત થયો કે-
 ‘વપુરેવ તવાડવષ્ટે મગધન! વાતરાગજામ્॥’
 ત્યાં થોડો સમય ઊભા રહીને હરિભદ્રે
 ભક્તિરસ પરિપૂર્ણ સ્તુતિ કરી અને પછી
 આર્થીજી સાથે શ્રી જિનભદ્રજીની પાસે
 ગયા અને મુનિધર્મની જૈન દીક્ષા વિધિ-
 વત્ વિશુદ્ધ હૃદયે ગ્રહણ કરી.

હરિભદ્રસૂરિએ પોતાની આવશ્યક
 સૂત્રની ટીકાના અંતમાં પોતાના ગચ્છ અને
 ગુરુના સંબંધમાં આ પ્રમાણે ઉલ્લેખ
 કર્યો છે.-

“સમાપ્તા ચૈવં શિષ્યહિતા નામાવશ્ય-
 કટીકા, કૃતિઃ સિતામ્બરાચાર્યજિનમટનિગ-
 દાનુસારિણો વિદ્યાધરકુલાંતલક-આચાર્યજિન-
 વત્તશિષ્યસ્ય ધર્મતો યાકિનીમહત્તરાસુનોરુપ-
 મતેરાચાર્યહરિમદ્રસ્ય.” આ ઉલ્લેખ ઉપ-
 રથી નિશ્ચિતરૂપે જણાય છે કે હરિભદ્રસૂ-

રિના જિનભદ્રજી ગચ્છપતિ ગુરુ હતા,
 જિનદત્તજી દીક્ષાકારી ગુરુ હતા, યાકિની-
 મહત્તરા ધર્મજનની-માતા હતી, વિદ્યા-
 ધર ગચ્છ અને પ્રવેતાંબર સંપ્રદાય હતા.

અર્થાત્ હરિભદ્રસૂરિએ યાકિનીમહ-
 ત્તરાજીના પ્રતિ અત્યંત ભક્તિ, કૃતજ્ઞતા,
 લઘુતા, શ્રદ્ધા અને પુત્રભાવ પ્રદર્શિત કર-
 વાને માટે પોતાની અનેક કૃતિઓમાં પોતાને
 “યાકિનીમહત્તરાસૂતુ” એ નામે અકિત
 કરેલ છે. જેવા કે તેમના દ્વારા રચિત
 શ્રી દશવૈકાલિક નિર્બુક્તિ ટીકા, ઉપદેશપદ,
 પંચસૂત્રટીકા, અનેકાંતજયપતાકા, લલિતા-
 વિરતરા, આવશ્યક નિર્બુક્તિ ટીકા આદિ
 પવિત્ર કૃતિઓ દ્વારા એમ અન્ય ગ્રંથકારો-
 દ્વારા રચિત ગ્રંથોથી સપ્રમણ સિદ્ધ થાય છે.

(ઉદ્ધૃત)

(ચાલુ)

તનમનધનની સફળતા અને નિષ્ફળતા

(રાગ હરિગીત)

૧
 તન મળ્યું તો શું થયું સત્કાર્ય કોઇ કર્યું નહિ,
 મન મળ્યું તો શું થયું ચિતવન શુભ ધર્યું નહિ;
 ધન મળ્યું તો શું થયું સન્માર્ગે દાન કર્યું નહિ,
 ત્રિપુટી સંગમ પામતા કર્તવ્ય કાંઈ કર્યું નહિ.

૨
 તનતણી તાકાત ખર્ચી ભોગ ને વિલાસમાં,
 મનતણાં મંથન કર્યાં તૃષ્ણાતણાં તોફાનમાં;
 ધનતણાં ઢગલાં કર્યાં આશાતણાં ચોગાનમાં,
 આખર ત્રિપુટી ત્યાગીને ચાલી ગયો સંસારમાં.

૩
 આત્માર્થે ખર્ચ્યાં દેહ જોણે તનતણું સાર્થક કર્યું,
 ચિંતવન આત્મદેવનું મન-મંથન કાયમ કર્યું;
 ધનને દઈને દાનમાં ત્યાગીપણું સાબિત કર્યું,
 ત્રિપુટી સંગમ પામીને આત્માતણું સાર્થક કર્યું.

કર્યનાર-અમરચંદ માવજી શાહ

સં:-સુ(નશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ.

સુભાષિત વચનામૃતો.

(ચાલુ વર્ષના પૃષ્ઠ ૯૧ થી શરૂ.)

(૨૬) પરમેશ્વરની પૂજા પ્રતિદિન પ્રેમ-પૂર્વક કરવી. ત્યારબાદ ભૂખની શાન્તિ માટે અન્ન-ભોજન કરવું. જે ઠેકાણે ખીજાએ પેશાબ કર્યો હોય ત્યાં પેશાબ કરવો નહિ, કારણ કે તેમ કરવાથી “સંમૂર્ચિર્લમ પંચેન્દ્રિય” જીવની ઉત્પત્તિ થાય છે અને દુર્ગંધ પરિવ્યાપ્ત થવાથી જીવની હાનિ થાય છે.

(૨૭) જેમ ગામ વિના સીમ ક્યાંથી હોય ? સ્ત્રી વિના પુત્ર ક્યાંથી હોય ? બુદ્ધિ વિના ધન ક્યાંથી હોય ? ધર્મ વિના મોક્ષનાં સુખ ક્યાંથી હોય ? તેમ પુણ્ય વિના લક્ષ્મી ક્યાંથી પામે ? આ સર્વે ધર્મના પ્રતાપથી મળે છે.

(૨૮) ચંદન તથા ચંદ્રમા. શીતળ છે, પણ સાધુજનની સંગતિ તે સર્વથકી પણ મહાશીતળ છે.

(૨૯) ચંદ્ર, સૂર્ય અંધકારના નાશ કરવાવાળા છે પણ સર્વથા અજ્ઞાનરૂપ અંધકારનો નાશ કરનાર ઉત્કૃષ્ટ ધર્મદાતા ગીતાર્થ ગુરુઓ અને તપસ્વીઓ હોય છે.

(૩૦) કુલને વિષે એક કુપુત્ર હોય તો આખા કુટુંબને કલંક લગાડનાર બાજુવો અને એક સુપુત્ર હોય તે દીપક સમાન બાજુવો.

(૩૧) ધર્મની કરણી કરે તે પંડિત છે, જે સત્ય વચન બોલે છે તે વાચાળ છે તથા જે ભારતા જીવોને ઉગારે તે દાતાર છે.

(૩૨) ઉદ્યમથી દારિદ્ર્ય નાશ પામે છે, તપથી પાતક નાશ પામે છે, માન કર્યાથી કલેશ થાય છે, લઘુતાથી કલેશ નાશ પામે છે અને જાગ્રત રહેવાથી ભય નાશ પામે છે.

(૩૩) તપસ્વીનું રૂપ ક્ષમા બાજુવી.

(૩૪) જેણે ઉપદેશ સાંભળ્યો હોય તેણે તે પ્રમાણે વર્તવાનો ખપ કરવો.

(૩૫) જેવો અવસર દેખે તેવું વચન બોલે, ઘરને વિષે સારો ભાવ રાખે, વળી જેનું વચન સાંભળીને હર્ષ ઉપજે અને જેવી શક્તિ હોય તેવો કોપ કરે, એટલી વસ્તુ બાજુ તેને પંડિત બાજુવો.

(૩૬) જેના સુખની વાણી મીઠાશવાળી હોય છે, વળી જેના ઘરમાં સ્ત્રી પુણ્યવંત હોય છે, વળી જેની લક્ષ્મી દાનપુણ્યને વિષે વપરાય છે તે જ પ્રાણીનું જીવિતવ્ય લેખે બાજુવું.

(૩૭) આ સુભાષિત-વચનામૃતોનો સાર ગ્રહણ કરવો, એક એક વચનની કિંમત અમૂલ્ય છે, તો મનન કરવું. આ વચનામૃતોનો ઘૂંટડો પીને આનંદ પામવો તથા સારાસારનો વિચાર કરવો.

(૩૮) હૈ શાસનદેવ ! હવે અમને એવી બુદ્ધિ આપો કે જેથી અમે અમારા કર્તવ્યને સંપૂર્ણ રીતે બજાવી શાસનને માટે જિંદગીનો અમુક ભાગ અર્પણ કરી, પર-

શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજીને.

[૨૬૧]

માત્રાની આજ્ઞાનું અવલંબન લઈ અમારા
હૃદયને પૂર્ણ પ્રકાશિત કરી શકીએ.

(૩૯) ધર્મબ્રાતાઓ ! જાગો, જિંદગી
અહીં છે. કર્તવ્ય ઘણા બળવવાનાં છે. અધોર
નિદ્રામાં સૂતા સૂતા આપણે સર્વ ખોયું છે
અને છે તે ખોવાય છે. આવી કિંમતી જિંદ-
ગીમાં કુંભકર્ણની જેમ ઊંઘી રહેવાનું નથી.

આપણા અંતઃકરણના દીવા બધા ઝાંખા થઈ
ગયા છે અને અંધકાર ચારે બાજુ વ્યાપ્ત
થતો જાય છે; માટે તેમાં કંઈક કંઈક દિવ્ય
તેલ પૂરી પ્રસરતા તિમિરને અટકાવો.

(૪૦) આ પ્રમાણે નિર્મળ વિચારોથી
પોતાના અંતઃકરણને વિભૂષિત કરી, પોતાના
નિત્ય કર્તવ્યમાં પ્રવૃત્ત થાય અને ઈચ્છા
કરે એ જૈન કોમને માટે જરૂરી છે. (ચાલુ)

શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજીને—

(રાગ-મીઠા લાગ્યા છે મ્હને.....)

વિજય આનંદસૂરિ વંદના અમારી.

છત્રીશ ગુણે સહિત રે, સૂરિજીને વંદના અમારી.....ટેક.

પંજબ દેશમાં વિચર્યા સૂરિજી,

ઉપદેશ દીધો અપાર રે, સૂરિજીને વંદના અમારી. ૧

પંજબ દેશની ધાર્મિક ભાવના,

મૂર્તિપૂજનમાં સ્થપાય રે, સૂરિજીને વંદના અમારી. ૨

સેવાધર્મને સ્થાપી દૃઢ્યમાં,

સત્ય સુકાની બની જાય રે, સૂરિજીને વંદના અમારી. ૩

સંયમ સાધી જ્ઞાનને પ્રચારતા,

દેશવિદેશ ગુણ ગવાય રે, સૂરિજીને વંદના અમારી. ૪

શાસનધ્વજ સૂરિજીએ ફરકાવ્યો,

પવિત્ર થયો પંજબ રે, સૂરિજીને વંદના અમારી. ૫

લેહભાવ ભૂદયા શ્રી આત્મારામજી,

કાંતિ વલ્લભ શ્રીકાર રે, સૂરિજીને વંદના અમારી. ૬

અજબ ભાવના હતી સૂરિજીની,

કાર્ય અજબ બનાય રે, સૂરિજીને વંદના અમારી. ૭

ગુણાંજલી આ ભાવે હું અર્પું,

સૂરિશ્વરજી સુખદાય રે, સૂરિજીને વંદના અમારી. ૮

સ્વર્ગે સિધાવ્યા એ પામ્યા અમરતા,

સૂરિનો હોજો જયકાર રે, સૂરિજીને વંદના અમારી. ૯

અજિત આનંદમાં લક્ષ્મીસાગરના,

વંદના વાર હજાર રે, સૂરિજીને વંદના અમારી. ૧૦

રચયિતા:-મુનિરાજ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ.

અનુવાદક-અભ્યાસી બી. એ.

એક એકાન્તવાસી મહાત્માનો ઉપદેશ.

સ્થિર થઈ જાઓ, મનની સ્થિરતાનો અભ્યાસ કરતા રહો અને સઘળું ઠીક થઈ જશે. બધા વિષય સંબંધી વિચારો બંધ કરીને, અંતઃકરણમાં ચિત્તને એકાગ્ર કરવાનો યત્ન કરો; માની લ્યો કે ત્યાં (તમારા હૃદય-મંદિરમાં) એક સુંદર કમળ છે, જ્યાં હમેશાં ચૈતન્યનો નિવાસ છે. એ કેવળ એકાગ્રતાની એક રીત છે. વસ્તુતઃ ચિત્તિશક્તિનું નથી કોઈ નામ કે નથી કોઈ રૂપ. જ્યારે તમે મનને નિર્વિષય કરી દો છો ત્યારે કેવળ ચિત્તિશક્તિ રહી જાય છે, જે પ્રેમમય, શાંતિમય અને આનંદમય છે. ત્યારે મન નિશ્ચય-પૂર્વક તે ચિત્તિશક્તિ અર્થાત્ નિત્ય ચૈતન્યમાં વિલીન થઈ જાય છે. આ સાધના હમેશાં થોડો વખત નિયમિત રીતે કરો અને એ વખતે કોઈ પણ પ્રકારના ચિંતન કે વિચારને મનમાં ન આવવા દો. બીજે વખતે વિક્ષેપ કરનાર વૈષયિક વિચારોથી બિલકુલ દૂર રહેવાનો યથાશક્તિ યત્ન કરો. હમેશાં મન શાંત અને સ્થિર રાખો; કેવળ પ્રેમ, શાંતિ અને આનંદના વિચારોને સ્થાન આપો. વાસનાઓ દૂર કરીને શુદ્ધતા પ્રાપ્ત કરો. તમને હમેશાં શાંતિની પ્રાપ્તિ થશે, જે આ મનુષ્યજીવનનું લક્ષ્ય છે. યાદ રાખો, હમેશાં પ્રેમમાં વિચરણ કરવું અને સૌ પ્રત્યે પ્રેમભાવ રાખવો એ જ સાચું જીવન છે, વાસ્તવિક જીવન છે.

શાંતિ તથા આનંદની પ્રાપ્તિ માટે તમારે

તમારા વિચારો બંધી શકે તેટલા શુદ્ધ કરવા પડશે. ધ્યાન રાખો કે સ્વાર્થપરતાની ભાવના કદી પણ તમારા મનને દૂષિત ન કરે. સાંસારિક જીવોએ એક જ મહાન દેવી શિખામણ લેવાની છે અને તે પૂર્ણ નિષ્કામ ભાવના. બધા યુગોમાં જેઓએ એની પ્રાપ્તિ કરીને તે પ્રમાણે આચરણ કર્યું છે તેઓ જ સંત, મહાત્મા અને ઉદ્ધારક ગણાયા છે. સંસારના સર્વ ધર્મગ્રંથો એ શીખવવા માટે જ રચવામાં આવ્યા છે. મહાન આચાર્યોએ પણ એ જ ઉપદેશનું છે. હૃદયને પવિત્ર બનાવવું એ જ સર્વ ધર્મોનું લક્ષ્ય છે અને ત્યાંથી જ આધ્યાત્મિકતાની શરૂઆત થાય છે.

સામાજિક આરામ, ક્ષણિક સુખ અથવા સાંસારિક વિજયથી જે શાંતિ મળે છે તે અનિત્ય છે, અને જીવનની અગ્નિપરીક્ષાના તાપમાં દગ્ધ થઈ જાય છે. કેવળ આધ્યાત્મિક શાંતિ સઘળા પ્રકારની પરીક્ષાઓની વચ્ચે એકરસ બની રહે છે અને કેવળ નિષ્કામ હૃદય દ્વારા જ એ શાંતિની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે.

પવિત્રતા જ અમર શાંતિ છે. આત્મ-સંયમથી એની પ્રાપ્તિ થાય છે અને એ માર્ગે યાત્રા કરનાર માટે નિરંતર વધતા વિવેકનો પ્રકાશ માર્ગપ્રદર્શકનું કામ કરે છે. ધર્મના માર્ગે આરૂઢ થતાં જ વિવેકનો પ્રકાશ સામે જ આવે છે, પરંતુ તેનો પૂરેપૂરો અનુભવ ત્યારે જ થાય છે કે જ્યારે નિર્દોષ જીવનની

એક એકાન્તવાસી મહાત્માનો ઉપદેશ.

[૨૬૩]

જવાલામાં અહંકાર વિલીન થઈ જાય છે.

જો તમે અનંત સુખ અને અનંત શાંતિની પ્રાપ્તિ કરવા ઇચ્છતા હો, જો તમે તમારા પાપોથી, દુઃખોથી, ચિંતાઓથી, મુશ્કેલીઓથી હંમેશ માટે મુક્ત થવા ઇચ્છતા હો, જો તમે મુક્તિ ઇચ્છતા હો અને પરમદિવ્ય જીવનની ઇચ્છા રાખતા હો તો તમે તમારી જાત પર વિજય પ્રાપ્ત કરો. તમારા હૃદયમાં રહેલી દૈવી શક્તિની આજ્ઞાનુસાર પ્રત્યેક વિચાર, પ્રત્યેક ભાવના તથા પ્રત્યેક કામનાને અંત્યાલિત કરો. એ સિવાય શાંતિનો ખીજો કોઈ માર્ગ નથી. જો તમે એ માર્ગે ચાલવા માટે તૈયાર નહિ હો તો 'કર્મવિધિનું' ગમે તેટલું પાલન કરશો તો પણ તે સઘળું નિષ્ફળ અને વ્યર્થ જશે. જે પોતાની જાત પર વિજય પ્રાપ્ત કરે છે તેને તે નવજીવન-રૂપી સફેદ પથ્થર આપે છે, જેના ઉપર કદી પણ ન ભૂંસાય એવું નામ લખેલું હોય છે. તમારો સત્ય અને શાશ્વત આત્મા જ તમારી અંદર રહેનારું તીર્થસ્થાન છે. તમારી અંદર તે જ ઈશ્વરીય તત્ત્વ છે.

થોડા સમય માટે વિષયોથી, ઇન્દ્રિયોના ભોગોથી, બુદ્ધિના ઊહાપોહથી, સાંસારિક જંજાળથી અલગ થઈને તમારા હૃદયની ગુફામાં પ્રવેશ કરો. ત્યાં બધી સ્વાર્થચુક્ત કામનાઓના દૂષિત આક્રમણોથી મુક્ત થઈને તમને એક પવિત્ર શાંતિ, આનંદમય ધામની પ્રાપ્તિ થશે અને તમારા નિર્દોષ નેત્રો વસ્તુઓને વાસ્તવિક રૂપમાં જોશે.

બાહ્ય જગતમાં નિરંતર સંઘર્ષ, પરિવર્તન અને અશાંતિ ચાલી રહે છે, પરંતુ પ્રત્યેક

વસ્તુની અંદર અક્ષય શાંતિ રહેલી છે. એ ગંભીર નિસ્તબ્ધતામાં ચેતનનો નિવાસ છે.

નાનાં બચ્ચાંની માફક નિર્દોષ બનો. તમારી દાનશીલતા એટલી વધારો, તેનો એટલો પ્રસાર કરો કે અહંકાર દયાના પ્રવાહમાં વહ્યો જાય.

ઈર્ષ્યા ન કરો, ક્રોધ તેમજ દ્વેષથી અલગ રહો. સૌની પ્રત્યે સમાન અને એકરસ દયા-ભાવ રાખો અને એવું જ વર્તન કરો. કઠિન-માં કઠિન પરીક્ષામાં પણ કદિ કડવાશ ન આવવા દો અથવા કદુ શબ્દોનો પ્રયોગ ન કરો. ક્રોધને શાંતિથી, ઉપહાસને ધૈર્યથી અને દ્વેષને પ્રેમથી જીતી લ્યો. કદિ પણ વિતંડાવાદમાં ન પડો. શાંતિસ્થાપક બનો. કદિ પણ લોકોના ભેદભાવને ન વધારો, અથવા બીજા પક્ષની વિરુદ્ધ એક પક્ષને સહાયતા કરીને ઝગડો ન વધારો. સૌને સમાન રૂપે ન્યાય, પ્રેમ અને સદ્ભાવનું દાન કરો. બીજા આચાર્યો, ધર્મો તથા સંપ્રદાયો તરફ દ્વેષદષ્ટિ ન રાખો. ગરિબ તેમજ તવંગર, માલીક તેમજ નોકર, શાસક તેમજ શાસિતમાં ભેદભાવ ઉપસ્થિત ન કરો; એટલું જ નહિ પણ પોતપોતાના કર્તવ્યોમાં રત થયેલા એ સૌ પ્રત્યે સમાન બુદ્ધિ રાખો. નિરંતર મનઃસંયમ કરવાથી કડવાશ અને દ્વેષને દૂર કરવાથી તેમજ આદર્શ દયાની પ્રાપ્તિ માટે યતન કરવાથી અંતે સાધુતાનો ઉદય થશે.

ફલની ચિંતા છોડીને પૂરેપૂરી પ્રામાણિકતાથી તમારાં કર્તવ્યોનું પાલન કરો. સુખ અથવા સ્વાર્થની કામના તમને કર્તવ્યમાર્ગથી વ્યુત ન કરે એની સંભાળ રાખો. બીજાનાં કર્તવ્યમાં

[૨૬૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હસ્તક્ષેપ ન કરો. હંમેશાં ન્યાયશીલ રહો. કઠિનમાં કઠિન પરીક્ષામાં પણ સત્યથી વિચલિત ન થાઓ. દૃઢ સંકલ્પવાળો પુરુષ અન્યેય અને છે તે સંશય તથા ભ્રમની દુઃખમય જાળથી બચી જાય છે. તમને કોઈ ગાળ દે, નિન્દા કે મશ્કરી કરે તો તમે શાંત અને ધીર બનો. અને એટલું યાદ રાખો કે જ્યાં સુધી તમે બદલો લેવા માટે તૈયાર નથી ત્યાં સુધી તમારું ખરાબ કરનાર તમને કશું નુકશાન નથી પહોંચાડી શકતો; બલકુલ એ ખરાબ કરનાર પ્રત્યે દયાભાવ રાખો-એટલું સમજીને કે તે પોતે પોતાને જ નુકશાન કરી રહેલ છે. પવિત્ર વિચારવાળો પુરુષ કદિ પણ એવું નથી વિચારતો કે બીજા લોકો તેને નુકશાન પહોંચાડે છે. તે તો પોતાના અહંકાર સિવાય કોઈને પણ શત્રુ નથી માનતો.

કેવળ સત્ય અને યથાર્થ વાતો જ કરો. શબ્દ, સંકેત કે ભાવથી કોઈનું પણ દિલ દુઃખાવવું નહિ. જે રીતે ઘાતકી સપથી બચવા ચત્ત કરે છે તેવી રીતે મિથ્યાપવાદથી જ બચો. નહિ તો તમે તેની જાલમાં ફસાઈ જશો. જે માણસ બીજાની નિંદા કરે છે તે કદિ પણ શાંતિના માર્ગે પહોંચી શકતો નથી. નકામા બકવાદથી દૂર રહો. બીજાની વાતો પર વિચાર ન કરો અને કોઈ પ્રસિદ્ધ પુરુષની આલોચના ન કરો. તમારા શુદ્ધ આચરણદ્વારા તમારા ઉપર આરોપવામાં આવેલ દોષનું નિરાકરણ કરો. જે સન્માર્ગે નથી ચાલતો તેની નિન્દા ન કરો એટલું જ નહિ પણ તમે પોતે સન્માર્ગે ચાલીને દયાભાવથી તેનું રક્ષણ કરો. સત્યના શુદ્ધ જાળથી કોષાગ્નિને શાંત કરો વિનયપૂર્વક વાતો કરો અને

નીરસ, બ્યથા તથા નિષ્પ્રયોજન પરિહાસમાં ભાગ ન લ્યો. ગંભીરતા અને સૌ પ્રત્યે પૂજ્યભાવ જ શુદ્ધતા તથા જ્ઞાનનું ચિહ્ન છે.

સત્યના વિષયમાં વિવાદ ન કરો, બલકે સત્યમય જીવન બનાવો. સઘળો ભ્રમ તથા સંશયને દૂર કરીને અપરિચિત શ્રદ્ધાપૂર્વક જ્ઞાનના પાઠનો અભ્યાસ કરો. કોઈ પણ જાતના પ્રલોભનમાં પડીને સન્માર્ગથી વિચલિત ન થાઓ. આવેશમાં ન આવો. વાસનાઓ જાગૃત થતાં વેંત તેને રોકો અને નિર્મૂલ કરો. મન ચંચળ થઈ જાય તો તેને ઉચ્ચ વસ્તુઓમાં લગાડો. એમ ન ધારો કે તમને શુરુ પાસેથી કે પુસ્તકોમાંથી સત્યની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે, તમને સત્યની પ્રાપ્તિ કેવળ સાધનાથી જ થઈ શકે છે. શુરુ અને પુસ્તકો તમને શિક્ષણ સિવાય કશું આપી શકે તેમ નથી. એ બધું શિક્ષણ તમારે પોતે આચરણમાં ઉતારવું પડશે. કેવળ તે જ પુરુષો જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરી શકે છે જેઓ પ્રાપ્ત કરેલા શિક્ષણનો શ્રદ્ધાપૂર્વક અભ્યાસ કરે છે અને પૂરેપૂરી રીતે પોતાના પ્રયત્ન ઉપર જ વિશ્વાસ રાખે છે. સત્યનું અર્જન કરવું જ પડશે. આત્માઓ અથવા મૃત પુરુષોની સાથે વાર્તાલાપ કરવાનો ઉદ્બોગ ન કરો. સત્યની સાધનાદ્વારા દિવ્ય જ્ઞાન, વિવેક અને ધર્મની પ્રાપ્તિ કરો. શુરુમાં વિશ્વાસ રાખો, ધર્મમાં વિશ્વાસ રાખો અને ધર્મના માર્ગમાં વિશ્વાસ રાખો.

દૃઢ સંકલ્પી બનો. એક ઉદ્દેશ્ય રાખો. તમારા સંકલ્પને હંમેશાં દૃઢ કરતા જાઓ.

સઘળી અવસ્થાઓ અને પરિસ્થિતિમાં ધર્મ, આનંદ, શાંતિ, તપસ્યા, દયા, સાધુતા, શ્રદ્ધા, વિનય, ધૈર્ય અને ઇન્દ્રિયનિગ્રહ વગેરે

શ્રી મુનિસુંદરસૂરિ.

લેખક: મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ

B. A. LL. B. Advocate.

(ગતાર્ક પૃષ્ઠ ૨૧૬ થી ૨૩૨)

૧૬. પ્રથો-(૧) ત્રિવિવેચગોષ્ઠી-આમાં લક્ષણુ-વ્યાકરણ, છંદ-કાવ્ય અને પ્રમાણુ-તર્ક એ ત્રણ વિદ્યા સંબંધી હકીકત આપી છે. પ્રથમ ભૂમિકામાં એ વિદ્યાનાં સાધનો:-૧ વિશુદ્ધ બુદ્ધિનો આલોગ. ૨ ગુરુસમાયોગ, ૩ સદ્ગુરુવિનયપ્રયોગ, ૪ સદ્ગુરુસ્તકપ્રાપ્તિયોગ, ૫ પ્રમત્તતાનો વિયોગ, ૬ સતત ઉપયોગ (લક્ષણાનુસંધાન), ૭ શુદ્ધ અભિયોગ, ૮ દેહારોગ્ય, ૯ ભાગ્ય આદિ

કહ્યાં છે. એ સર્વ એક સાથે ફલભ ગણાય, છતાં એ ધરાવનારા અનેક વિદ્વાનો થયા છે:- સિદ્ધસેન દિવાકર, મલ્લવાદિ, હરિભદ્ર, વાદિ-દેવ, હેમચંદ્ર વગેરે. લક્ષણુગોષ્ઠીમાં જૈનેન્દ્રાદિ વ્યાકરણનાં નામ બતાવી તેનું અધ્યયન કરવાની રીત ને તેથી થતાં લાભ કથેલ છે. છંદો-નુશાસન ને કાવ્યગોષ્ઠીમાં છંદના ને કાવ્યના પ્રકાર બતાવેલ છે. પ્રમાણુગોષ્ઠીમાં પ્રમાણનાં ભેદ કથેલ છે. પછી દેવ, ગુરુ, ધર્મ એ ત્રણ

દેવી ગુણોનો જ પ્રકાશ કરો. ક્રોધ, ભય, સંદેહ, ઇર્ષ્યા, માત્સર્ય, રાગ, દ્વેષ તથા શોકથી પૂરેપૂરા સુકૃત થઈ જાયો.

અધિકારની ઇચ્છા ન કરો. તમારા પક્ષનું સમર્થન ન કરો. બદલો લેવાનો વિચાર છોડી દો. જે તમને નુકશાન પહોંચાડવા યત્ન કરે છે તેનું પણ ભલું કરો. તમારો વિરોધ કરનાર તથા આક્ષેપ કરનાર પ્રત્યે પણ જેવો તમે તમારી જેવા વિચાર ધરાવનાર લોકો પ્રત્યે કરો છો તેવો સન્નતાનો વ્યવહાર કરો. બીજાની બાબતમાં તમારો નિર્ણય ન આપો. કોઈ પણ મનુષ્ય અથવા મતનો વિરોધ ન કરો અને સૌની સાથે શાંતિથી રહો.

યાદ રાખો-સ્વર્ગ કોઈ એવી કાલ્પનિક વસ્તુ નથી કે જે મૃત્યુ પછી પ્રાપ્ત થાય છે. તે એક અથર્થ વસ્તુ છે અને હમેશાં હૃદય-

માં ઉપસ્થિત રહેલી છે. જ્યાં પ્રેમ છે ત્યાં જ સ્વર્ગ છે અને ત્યાં જ સદા શાંતિનો નિવાસ છે.

હમેશાં પ્રેમ અને શાંતિનું ચિંતન કરો. એ બે જ મુખ્ય વસ્તુઓ છે, તે અનુસાર જ પૂરેપૂરી રીતે તમારા ચારિત્રનું ગઠન કરો અને તમારું જીવન ખૂબ જ આનંદમય થઈ જશે.

ભવબંધનથી મુક્ત મેળવવા માટે જ ધર્મ તથા સદાચારના પ્રસિદ્ધ નિયમો વારં-વાર ઉપદેશવામાં આવ્યા છે. કેવળ એક જ દૃષ્ટિથી કે તમને તેનું બરાબર સ્મરણ રહે અને તમે દૃઢતાપૂર્વક તેનો અભ્યાસ કરતા રહો. જીવનને શાંતિમય અને આનંદમય બનાવવા માટે બીજી કોઈ વસ્તુની આવશ્યકતા નથી તેથી ખૂબ દૃઢતાપૂર્વક તેની સાધનામાં મંડયા રહો, અદ્ભુત સફળતાપૂર્વક તમને ઉદ્દેશ્યની પ્રાપ્તિ થઈ જશે.

[૨૬૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તત્ત્વનાં લક્ષણો-તે ત્રણની પરીક્ષા વગેરેનું નિરૂપણ કર્યું છે. આ સંસ્કૃત ગદ્યમાં છે અને તેમાં કયાંક શ્લોકોનાં અવતરણ છે. તેની આદિ અને અંત બે બે શ્લોકોથી કરી છે:—

જયશ્રીલીલાલીલિતરત્ મમાનન્તમહિમા,
જિનઃ શ્રીમાન્ વીરશ્ચિભુવનવિભુઃ સર્વકલનઃ ।
પ્રવાદા યસ્યેવાગમજ્ઞાનિધેરત્ર નિશ્ચિલાઃ,
સમાદાય સ્વૈરં કતિપયલવાન્ સત્ત્વમભજન્ ॥૧॥
શ્રીજ્ઞાનસાગરઃ સ્વગુરુણાં જ્ઞાનવારિધિમ્ ।

ઉપજીવ્યોપદેશં ચ કુંવે ત્રૈવિ(વૈ)દ્યગોષ્ઠિકામ્ ॥૨॥

શ્રોમત્તપાગણનર્મોડગણભાસ્કરામ—

શ્રોદેવસુન્દરગણાધિપશિષ્યકેળ ।

શ્રીજ્ઞાનસાગરગુરુત્તમપાઠિતેન,

વાલ્યેડપિ તર્કકુતુકાન્મુનિસુંદરેણ ॥ ૧ ॥

શરશરમનુમિતવર્ષે ૧૪૫૬

સ્વસ્થાન્યેષાં ચ શૈશવે સુધિયામ્ ।

જિહ્વાપટિમોપક્રતે

વિદ્યે ત્રૈવિ(વૈ)દ્યગોષ્ઠીયમ્

॥૨॥

આની ૧૧ પત્રની સં. ૧૫૧૬ માં લખાયેલી હાથપ્રત સરકારી ગ્રંથસંગ્રહ કે જે હાલ ભાંડારકર ઓરિયેન્ટલ રીસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યુટ, પુનાના હસ્તક છે તેમાં છે કે જેનો જૈનગ્રંથ તરીકે નં. ૩૭૯ સને ૧૮૮૦-૮૧ છે, કીલ્હોર્ન રિ. ૧૮૮૦-૮૧ પૃ. ૭૭. (૨) પત્ર ૧૬ લ. સં. ૧૬૫૫ વૈ. શુ. ૧૪ ગુરુ, નં. ૨૪૩ જૈનાનંદ પુ. સુરત.

આ મુંબઈના લાલબાગ જૈન સંઘ તરફથી (હાલ સ્વ૦) શેઠ દેવકરણ મૂળજીએ પત્રાકારે નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં છપાવી સં. ૧૯૬૬ માં પ્રસિદ્ધ કરેલ છે.

(૨) ગુર્વાવલી—તેમાં ૪૯૬ શ્લોકમાં શ્રી વર્ધમાનપ્રભુથી માંડી તપાગચ્છના શ્રી દેવસુન્દરસૂરિ અને તેમના પદ્ધર સોમસુન્દર-

સૂરિ અને તેમના શિષ્યો સુધીનો તેના રચના-કાલ સં. ૧૪૬૬ પર્યંતનો ક્રમ-શ્રેણીપૂર્વક ટૂંક વૃત્તાંત છે. કર્તાના સૂરિ થવા પહેલાં સં. ૧૪૬૬ માં પૂર્ણ કરેલી આ ગ્રંથની રચના છે અને તે પોતાના ગુરુ(દીક્ષાગુરુ)ને ગચ્છનાયક શ્રી દેવસુન્દરસૂરિ પર મોકલેલી પર્યુષણપર્વવિરૂપિત જેને ત્રિદશતરંગિણી નામ આપેલ તેના ત્રણ સ્રોતના છેલ્લા-તૃતીય સ્રોતરૂપે આ ગુર્વાવલી છે એમ અગાઉ કહેવાઈ ગયું છે. તેમાંથી કર્તાના સમયની ઘણી વિશ્વસનીય હકીકત મળે છે. આ જૈન યશોવિજય ગ્રંથમાળા (૪) તરીકે કાશીમાં થ૦ જૈન પાઠશાલા તરફથી સન ૧૯૦૫ (સં. ૧૯૬૧) માં મુદ્રિત થઈ પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. તેની ૧૧ પત્રની હસ્તપ્રત કાથવટેના રિપોર્ટમાં નં. ૧૩૬૧ તરીકે નોંધેલી પુના ભાંડારકર હસ્તકના સરકારી સંગ્રહમાં અને ૧૧ પત્રની પ્રત રો. એ. સો. મુંબઈ (નં. ૧૭૧૨ વેલણકર સૂચિ) માં છે, તેની આદિ ‘જયશ્રિયં રાત્રુ જિનેન્દ્રચન્દ્રમાઃ’ થી શરૂ થાય છે અને અંતના શ્લોકોનું છેલ્લું ચરણ પણ ‘જયશ્રીવાણું’ ‘સર્વામોષ્ટફલપ્રદા સ જયતિ શ્રીસદ્ગુણપદ્મઃ’ છે. આમાં પોતાનો જન્મ, દીક્ષા, વાચકપદ કયાં ને કયારે થયાં તે સંબંધી કર્તાએ મૌન જ સેવ્યું છે.

(૩) જિનસ્તોત્રરત્નકોશ-આ કોશમાં અનેક સ્તોત્ર-સ્તવનો હોવાં બોધ્યે, કારણ કે તેના એક કરતાં વધારે ભાગ ‘પ્રસ્તાવ’ એ નામથી પાડવામાં આવ્યા જણાય છે, અને તે પૈકી ૨૩ સ્તોત્રોનો પ્રથમ પ્રસ્તાવ યશો-વિજય જૈન ગ્રંથમાળા-કાશી તરફથી પ્રકટ થયેલ ‘જૈનસ્તોત્રસંગ્રહ ભાગ ૨’માં મુદ્રિત થયેલ છે.

(ચાલુ)

વર્તમાન સમાચાર.

પંજીખના વર્તમાન.

સફળ ઓપરેશન.

લુધીઆના શહેરના શ્રી આત્માનંદ જૈન ઉપાશ્રયમાં પૂજ્યપાદ આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબની છત્રછાયામાં પંન્યાસશ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજની ડાબી આંખે ઉતરી આવેલ વેલનું ઓપરેશન સુપ્રસિદ્ધ ડોક્ટર પાઠકે, સુપ્રસિદ્ધ ડો. મુકુન્દરાય પારી અમદાવાદી અને વિલાયતીરામજી માલેરકોટી આદિની ઉપસ્થિતિમાં સફળતાપૂર્વક સેવાભાવથી કર્યું. સાતમે દિવસે આંખનો પાટો ખોલવામાં આવ્યો. પંન્યાસશ્રીજીની આંખે હવે શાતા છે.

વિહાર.

પૂજ્યપાદ આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની સપરિવાર લુધીઆના શહેરમાં સત્તર દિવસની સ્થિરતા દરમિયાન જૈન-અજૈન જનતામાં ધર્મજગૃતિ સારી આવી હતી.

શ્રી આત્માનંદ જૈન સેવક મંડળની સ્થાપના થઈ.

લાલા નરસિંહદાસજી મન્હાણી આચાર્યશ્રીજીના દર્શનાર્થે આવ્યા હતા. તેમણે ૧૨૯) રૂપિયા શ્રી આત્માનંદ જૈન સ્કુલ આદિને ભેટ આપ્યા.

આચાર્યશ્રી સપરિવાર લુધીઆનાથી વૈ. વ. સાતમે વિહાર કરી લાડુવાલ, ફલોર, પ્રતાપપુરા, નુરમહેલની સરાય થઈ વૈ. વ. ૧૧ શ્રીશંકર પધાર્યા. નગરજનો સાથે શ્રી સંઘે ભાવભીતું સુંદર સ્વાગત કર્યું. તૈયાર કરાવેલ મંડપમાં આચાર્યશ્રીજી પધાર્યા.

ગુરુસ્તુતિ થયા બાદ નગરનિવાસીઓ તરફથી આચાર્યશ્રીજીને માનપત્ર અર્પણ થયું.

આચાર્યશ્રીજીએ સમયોચિત ધર્મદેશના આપી, માંગલિક સંભળાવ્યા બાદ ઉપાશ્રયે પધાર્યા.

નકોદરમાં પ્રવેશ.

પૂજ્યપાદ આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ પોતાની શિષ્યપ્રશિષ્યાદિ સુનિ-

મંડળી સાથે શ્રીશંકરમાં એક સપ્તાહ રોકાઈ પ્ર. ને. સુ. ખીજે વિહાર કરી નકોદર પધાર્યા.

શ્રી સંઘ નકોદર અને નગરનિવાસીઓએ આચાર્યશ્રીજીનું ભાવભર્યું સ્વાગત કર્યું. દબ્બા-ભર્યા સામૈયા સાથે આચાર્યશ્રી મંડપમાં પધાર્યા.

ગુરુસ્તુતિનાં ગાયનો થયાં. બાણ કૃષ્ણકાન્તે આચાર્યશ્રીજીની વિદ્વતા અને શાસનપ્રભાવના કંરેલાં કથોના વખાણ કર્યાં.

શ્રી સંઘ નકોદર અને શ્રી આત્માનંદ જૈન બાલમિત્ર તરફથી પ્રાર્થનાપત્રો મારટર કુંદનલાલજી અને બાણ જિનેન્દ્રપાલે વાંચી સંભળાવી આચાર્યશ્રીજીના કરકમળોમાં અર્પણ કર્યાં.

આચાર્યશ્રીજીએ પ્રાર્થનાપત્રોના પ્રત્યુત્તર આપતાં પ્રાપ્ત થયેલ ભુદ્ધિની સાર્થકતા કેવી રીતે કરવી એ વિષયમાં સુંદર પ્રકાશ પાડી, માંગલિક સંભળાવી ઉપાશ્રયે પધાર્યા.

નકોદરમાં ગુરુજયંતિ મહોત્સવ.

પ્ર. ને. સુ. અષ્ટમી તા. ૨૩-૫-૪૨ શનિવારે જગદુદ્ધારક સ્વર્ગવાસી શ્રી ગુરુદેવ ન્યાયાભોનિધિ જૈનાચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રીમદ્વિજયનંદસૂરીશ્વર (આત્મારામ)જી મહારાજનો જયંતિમહોત્સવ સમારોહથી ઉજવવામાં આવ્યો.

લાલા હમીરચંદ રામાદેવી જૈન ભવનની પાસે આવેલ વિશાલ સ્થાનમાં પંડાલ (મંડપ) બાંધવામાં આવેલ હતો. આચાર્યશ્રીજી અધ્યક્ષસ્થાને બિરાજ્યા હતા,

શ્રી ગુરુદેવની સ્તુતિના ગાયનો ગાયા બાદ શ્રી સંઘે જયંતિનાયક શ્રી ગુરુદેવની ભવ્ય પ્રતિકૃતિની વાસણેપથી પૂજા કરી.

પંડિત હંસરાજજી શાસ્ત્રી, શ્રીઆત્માનંદ જૈન ગુરુકુલના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી અને વર્તમાનમાં મારટર પૃથ્વીરાજજી જૈન એમ. એ. બ્રહ્મચારી શંકરદાસજી છરાવાળા, મારટર મૂલખરાજજી, શ્રી આત્માનંદ જૈન સ્કૂલ લુધીઆના, બાણ કૃષ્ણકાન્તજી જૈન બી. એ.

[૨૬૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

લાલા અમરનાથજી હોશીયારપુરી વિગેરે વક્તાઓના જયંતિનાયક શ્રી ગુરુદેવના જીવન વિષયિક વિદ્વાન્-ભર્યાં ભાષણો થયાં.

ત્રોફેસર નંદ્યાસિંહજીએ ઔપદેશિક પદો સંભાળી સભાજનોને રંજિત કર્યાં હતાં.

અંતમાં અધ્યક્ષરથાનેથી આચાર્યશ્રીજીએ ઉપસંહાર કરતાં મનનીય બોધ આપી જયંતિનાયક શ્રી ગુરુદેવના પગલે ચાલવા સૂચવ્યું હતું. બાદ સભા વિસર્જન થઈ હતી.

રાતના પથુ વિરાટ સભા ભરવામાં આવી હતી. પંડિત હંસરાજજી શાસ્ત્રીજીએ “જૈન ધર્મ” એ વિષયમાં સુંદર ભાષણ આપ્યું અને ત્રોફેસર નંદ્યાસિંહજીએ સંગીતથી સભાને રંજિત કરી હતી.

પટ્ટી તથા હોશીયારપુરના શ્રાસંઘોએ, આચાર્યશ્રીજીને આગ્રહભરી વિનંતિઓ કરી હતી. પટ્ટી શ્રી સંઘની ચાતુર્ભાસની વિનંતિનો આચાર્યશ્રીજીએ સ્વીકાર કર્યો હતો.

બહારથી પધારેલા સાધનિક બંધુઓનું સ્વાગત નકોદર શ્રી સંઘે સુંદર રીતે કર્યું હતું.

આચાર્યશ્રીજી થોડા દિવસની અન્ને સ્થિરતા કરી ચાતુર્ભાસ માટે પટ્ટી તરફ વિહાર કરશે.

અંબાલા.

અંબાલા શહેરમાં પ્ર. જેઠ શુદ્ધિ ૮ના રોજ સ્વર્ગવાસી ગુરુદેવ શ્રી ન્યાયાંભોતિધિ શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરીજી મહારાજનો જયંતિ મહોત્સવ સમારોહપૂર્વક ઉજવવામાં આવ્યો હતો.

શ્રી આત્માનંદ જૈન કોલેજના વિશાળ ભવનમાં સવારના ૭ા વાગે જૈન સંસ્થાઓના અધ્યાપકો, વિદ્યાર્થીઓ અને અન્ય નગરનિવાસીઓની એક સભા શ્રીયુત્તમંગતરાયજીના પ્રમુખપદે મળી હતી, જેમાં આચાર્યશ્રીજીના જીવન ઉપર પ્રકાશ પાડતા પ્રવચનો થયા હતા.

ગુરુ જયંતિ-ભાવનગર.

આ વરસે એ જેઠ માસ હોવાથી તેમજ સં. ૧૯૫૨ની સાલમાં પ્રથમ જેઠ શુદ્ધિ ૭ના રોજ

મધ્યરાત્રિના ગુરુમહારાજ પ્રાતઃસ્મરણીય ન્યાયાંભોતિધિ શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજનો સ્વર્ગવાસ થયેલ હોવાથી પ્રથમ જેઠ શુદ્ધિ ૮ શનિવારના રોજ શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજની જયંતિ પ્રસંગે આ સભાના સભાસદોએ શ્રી સિદ્ધાયજીજી જઈ, રાધનપુરનિવાસી શેઠ મોતીલાલ મૂળજીભાઈ હા. શેઠ સકરચંદ્રભાઈ તરફથી સવારના શ્રી સિદ્ધાયજીજી ઉપર પૂજા ભણાવી, શ્રી આદીશ્વર ભગવાન, શ્રી પુંડરીકજી, શ્રી દાદાજીના પગલે વિ. ની આંગી રચાવી અને પુરુષાર્થની ધર્મશાળામાં સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

વલાદ

પૂજ્યપાદ તપસ્વી શ્રી વિવેકવિજયજી તથા પૂજ્યપાદ આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયલલિતસૂરિજી મ. આદિની અધ્યક્ષતામાં ન્યાયાંભોતિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરીજી (આત્મારામજી) મ. ની જયંતિ પ્ર. જેઠ સુદ ૮ શનિવારના દિવસે ઘણા હાઠમાઠથી ઉજવાઈ હતી. આ પ્રસંગે યુલાબચંદ્રજી ઢઢા એમ. એ. તેમજ સ્થાનિક જૈન જૈનેતર જનતા સારી સંખ્યામાં હાજર હતી. આચાર્યશ્રીજી, શ્રીયુત્તમંદુલાલ, શ્રીયુત્તમ યુલાબચંદ્રજી ઢઢાના જયંતિનાયકના ચરિત્ર સંબંધી વિવેચન બાદ સભા વિસર્જન થઈ હતી.

અમદાવાદ.

જગપ્રસિદ્ધ આચાર્યદેવ શ્રી વિજયનંદ (આત્મારામજી)સૂરીશ્વરજીનો નિર્વાણુદિન જેઠ સુ. ૮નો હોષ શ્રી ઉજ્જમબાઈની ધર્મશાળામાં સુંદર રીતે ઉજવવામાં આવ્યો હતો. શરૂઆતમાં પરમાત્માની સ્તુતિ કર્યા બાદ કવિ ભોગીલાલ, પં. શ્રી વિકાસ-વિજયજી, પં. શ્રી. પ્રભાવિજયજી તથા શ્રી કપૂર-વિજયજી મહારાજના સુંદર પ્રવચન થયા હતા.

બાદ ઝવેરી મૂળચંદ્રભાઈ વૈરાટી, શ્રી કૂલચંદ હોશી અને આચાર્યદેવ વિજયકુસુમસૂરિજીએ સુંદર પ્રવચન કર્યું હતું. બાદ સભા વિસર્જન થઈ હતી.

(અનુસંધાન ટાઇટલ પૃષ્ઠ ૨ થી ચાલુ.)

વેચાણુ, જ્ઞાન અને દર માસે થતાં નવા નવા લાઘ્ય મેમ્બર અને વાર્ષિક સભ્યોની આવક વગેરે આવકના ખાતા હોવાથી સામાન્ય તોટા આવે તો તે ખાતાઓથી પૂરી શકાય છે તેમ ધારી, માસિકનું જેમ લવાજમ વધારવું સમાને વ્યાજબી લાગ્યું નથી, તેમ સમાસદો-ગ્રાહકોનું તે માટે ફંડ કરવું યોગ્ય લાગ્યું નથી; તેમ દર વરસે અપાતી સુંદર ભેટની છુકમાં પણ ઉપરોક્ત કારણે આ વખતે કરકસર કરી માસિકની મહત્વતામાં ઘટાડો પણ કરવાનો નથી જેથી આ વખતે “ ન્યાયાં-ભોનિધિ શ્રી વિજયાનંદસૂરિ ” નામનું સુંદર પુસ્તક અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ભેટ આપવું સમાને યોગ્ય લાગ્યું છે.

સ્વ. શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિશ્ચર (આત્મારામજી મહારાજ) એમના સમયના એક યુગપ્ર-ધાન પુરુષ હતા. જૈન સંધને વીંટી વળેલો દોઢસો બેસો વર્ષનો અધિકાર એમણે એકલે હાથે ઉલેચ્યો હતો. શાસ્ત્રભંડારોમાં ઢંકાઈ રહેલાં રત્નો એમણે છુદ્ધાં કરી બતાવ્યાં. તેઓ જેટલા ક્રિયાપરાયણ હતા તેટલા જ અધ્યયનશીલ હતા, જેટલા ક્રાંતિકારી હતા તેટલા જ ઋણુ અને નમ્ર હતા, જેવા ઉપાશ્રય ના ઉપદેશક હતા તેવા જ સમર્થ પ્રચારક પણ હતા. સંયમ અને સિંહગર્જનાનો સુંદર સમન્વય એમની આકૃતિમાં, એમના સાહિત્યમાં અને જીવનવ્યવહારમાં પણ જોઈ શકાય છે. આવા એક મહાન પુરુષના ચારિત્રજીવનમાં અનેલા અનેક સુંદર પ્રસંગોનું વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન આ ભેટની છુકમાં આપવામાં આવ્યું છે. જીવનચરિત્ર એ મનુષ્યજીવનને ઉન્નત બનાવવામાં અને મોક્ષ સુધી લઈ જવામાં એક માર્ગદર્શક વસ્તુ છે.

આ સભા તે પ્રાતઃસ્મરણીય ગુરુવર્યાના સ્મરણાર્થે થયેલ હોવાથી તેમજ આવા અદ્વિતીય વિદ્વાન પુરુષ ધણી વરસો પછી જન્મે છે, તેથી તેમના જીવનના સુંદર પ્રસંગો જીવનચરિત્રદ્વારા પ્રગટ કરવામાં આવે તો ભાવિ જૈન પ્રજાને તે પરમ ઉપકારી હોવાથી અમોએ રા. સુશીલ પાસે ગૂજરાતી ભાષામાં લખાવી, સુંદર ગૂજરાતી ટાઇપિમાં કાઢી આઠ પેજ મોટા કદમાં છપાવી, સુંદર ફોટાઓ મૂકી સુંદર દર્શનીય અને આકર્ષક ટાઇટલ મોટા ખર્ચ કરી તૈયાર કરાવેલ છે, તેથી અમો માનીએ છીએ કે અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને આ ભેટ પુસ્તક આપવાથી આવા વખતે પણ સંતોષ અને આનંદ થશે. જેથી-

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોએ નીચે પ્રમાણે લવાજમ મનીઓર્ડરથી મોકલી આપવું.

રૂ. ૩-૮-૦ ‘આત્માનંદ પ્રકાશ’ના વર્ષ ૩૯ તથા ૪૦ના બે વર્ષના લવાજમના તથા ૮-૩-૦ ઉપરની ભેટ છુકવું પોસ્ટેજ.

ઉપર મુજબ આપના તરફથી રૂ. ૩-૧૧-૦ મનીઓર્ડરથી મળ્યા બાદ ભેટની છુક પોસ્ટદ્વારા મોકલવામાં આવશે. મનીઓર્ડરથી લવાજમ નહિ મોકલનાર ગ્રાહકોને તેના વી. પી. પોસ્ટના રૂ. ૦-૩-૦ મળી કુલ રૂ. ૩-૧૪-૦નું વી. પી. કરવામાં આવશે, જે સ્વીકારી આભારી કરશો. પ્રથમ લવાજમ મોકલનારને પોસ્ટનો પણ લાભ થશે.

અશાઃ શુદ્ધ ૧૫ થી ભેટની છુક અગાઉથી લવાજમ નહિ આવેલ હશે તેઓશ્રીને વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે, તે અમારા માનવંતા ગ્રાહકો સ્વીકારી લેશે, કાઢપણુ કારણે વી પી સ્વીકાર્યા વગર પાછું મોકલી, આવા મોંઘવારીના વખતમાં નાહક જ્ઞાનખાતાને તુકશાન નહિ કરવા નમ્ર સૂચના કરીએ છીએ.

Reg. No. B. 431.

पंचम कर्मग्रन्थः

(हिन्दी भाषान्तर)

चारों कर्मग्रन्थ पं. सुखलालजी से हिन्दी में अनुवाद कराके पहले मंडल से प्रकाशित हो चुके हैं ।

पांचवाँ कर्मग्रन्थ भी उन्हीं की देखरेख में पं. कैलाशचन्द्र से हिन्दी में अनुवाद कराके प्रकाशित करदिया है । कर्म फिलौस्फी के ज्ञाननेवालों के लिए यह ग्रन्थ बड़े महत्व का है । लगभग ५०० पृष्ठ पक्की जिल्द सहित । मूल्य ३) रु० मिलने का पत्ता—

मंत्री,

श्री आत्मानंद जैन पुस्तक प्रचारक मंडल
रौशन मुहल्ला-आगरा

श्री तीर्थंकर भगवानना सुंदर ચરિત્રો.

૧. શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર.	૩૧. ૧-૧૨-૦
૨. શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧ બો.	૩૧. ૨-૦-૦
૩. સદર ભાગ ૨ બો.	૩૧. ૨-૮-૦
૪. શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર.	૩૧. ૧-૧૨-૦
૫. શ્રી મહાવીર ચરિત્ર.	૩૧. ૩-૦-૦
૬. શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર.	૩૧. ૨-૮-૦
	૩૧. ૧૩-૮-૦

ઉપરના વિસ્તારપૂર્વક ચરિત્રો એક સાથે બધાં લેનારને અમારા તરફથી પ્રકટ થયેલ અનેક સુંદર ચિત્રો સહિત સાદા કપડાનાં પાકા બાઇન્ડીંગવાળા શ્રીપાલ રાસ અર્થ સહિત (૩૧. ૨-૦-૦ ની કિંમતનો) ભેટ આપવામાં આવશે.

કર્મગ્રંથ ભાગ ૧-૨ સંપૂર્ણ.

૧. સદીક ચાર કર્મગ્રંથ શ્રીમદ્દેવેન્દ્રસુરિવિરચિત-પ્રથમ ભાગ ૩૧. ૨-૦-૦

૨. શતકનામા પાંચમો અને સપ્તતિકાભિધાન છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ, દ્વિતીય ભાગ ૩૧. ૪-૦-૦

ઘણી જ કાળજીપૂર્વક તેવું સંશોધન, અમારી પ્રસ્તુત આવૃત્તિમાં સાવધાનપણે સંપાદક મહાપુરુષોએ આ બંને ગ્રંથોમાં કર્યું છે અને રચના, સંકલના વિદ્વત્તાપૂર્ણ કરવામાં આવેલ છે; જે ગ્રંથ જોયા પછી જ જણાય તેવું છે. બાકી તેની સાથે યુજરાતી ભાષામાં આવેલ પ્રસ્તાવનામાં વિગતો, ગ્રંથકારનો પરિચય, વિષયસૂચિ, કર્મગ્રંથનો વિષય કયા ગ્રંથોમાં છે તેની સૂચિ, પારિભાષિક શબ્દના સ્થાનદર્શક કોષ, શ્વેતાંબરીય કર્મતત્ત્વવિષય શાસ્ત્રોની સૂચિ, કર્મવિષયના મળતાં ગ્રંથો, છ કર્મગ્રંથાન્તર્ગત વિષય દિગંબરી શાસ્ત્રોમાં કયા કયા સ્થળે છે તેનો નિર્દેશ વગેરે આપવામાં આવેલ હોવાથી અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી થયેલ છે, જે પ્રથમ બહાર પડેલ કર્મગ્રંથ કરતાં અધિકતર છે.

જોયા એન્ડીક કાળજી ઉપર, સુંદર ટાઇપો અને મજબૂત તથા સુંદર બાઇન્ડીંગમાં બંને ભાગો પ્રકટ થયેલ છે. કિંમત બંનેના ૩૧. ૬-૦-૦. પોસ્ટેજ ગુદું.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

(આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.)